

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань правової політики

14 вересня 2023 року

Веде зсідання голова Комітету МАСЛОВ Д.В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добрий день! Вітаю, колеги! Вітаю членів комітету, а також всіх запрошених, всіх присутніх у нас на засіданні комітету! Думаю, що мають бути вже всі. У нас ввімкнений відеозапис. Повідомляю, що у відповідь на пропозицію провести засідання комітету в режимі відеоконференцз'язку надійшла згода більше половини членів комітету, отже можемо проводити засідання комітету у відповідності до Закону "Про комітети Верховної Ради України".

Встановлює кворум, колеги.

Бабій Роман Вячеславович.

БАБІЙ Р.В. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Божик Валерій Іванович.

БОЖИК В.І. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Васюк Олександр Олександрович.

ВАСЮК О.О. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас Володимир Антонович.

ВАТРАС В.А. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко Сергій Володимирович.

ВЛАСЕНКО С.В. Тута.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гунько Анатолій Григорович.

Демченко Сергій Олексійович.

ДЕМЧЕНКО С.О. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін Максим Євгенович.

ДИРДІН М.Є. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур Іван Романович.

КАЛАУР І.Р. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич Руслан Петрович.

Макаров Олег Анатолійович.

МАКАРОВ О.А. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маслов Денис Вячеславович – присутній.

Німченко Василь Іванович.

Новіков Михайло Миколайович.

НОВІКОВ М.М. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш Павло Васильович.

ПАВЛІШ П.В. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов Олександр Геннадійович.

ПУЗАНОВ О.Г. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Соболев Сергій Владиславович.

СОБОЛЄВ С.В. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук Микола Олексійович.

СТЕФАНЧУК М.О. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс Ігор Павлович.

ФРІС І.П. На місці.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв Дмитро Юрійович.

Прошу секретаріат нагадати тим членам комітету, які ще не доєдналися, з'ясувати, можливо якісь проблеми технічні.

Так, рахуємо. 16 членів комітету присутні, кворум є. Отже, ми можемо...

КНЯЗЕВИЧ Р.П. Князевич присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Князевич Руслан Петрович теж присутній. Отже, 17 членів комітету у нас присутні. Кворум є, оголошую засідання комітету відкритим.

Повідомляю про те, що проект порядку денного було розіслано депутатам завчасно. Отже, пропоную перейти до прийняття порядку денного за основу.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик. Божик!

Васюк.

ВАСЮК О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гунько.

Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін.

ДИРДІН М.Є. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

КАЛАУР І.Р. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.

КНЯЗЕВИЧ Р.П. Князевич – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Макаров.

МАКАРОВ О.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Маслов – за.

Німченко.

НІМЧЕНКО В.І. Німченко – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Німченко – за. Для стенограми: також у нас присутній... для протоколу, присутній Німченко Василь Іванович, перший заступник голови комітету.

Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

_____ . І вчорашній іменинник.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вчорашній іменинник. Ми його всі привітали, так, саме так.

НІМЧЕНКО В.І. Спасибі, колеги. Спасибі. Ідемо далі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. Павліш – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов.

ПУЗАНОВ О.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Соболев.

СОБОЛЄВ С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв.

Отже, рахуємо. 17 членів комітету – за, проти – 0, утримались – 0. Отже, рішення прийнято. Дякую, колеги.

Чи є пропозиції у членів комітету? Фріс Ігор Павлович, прошу.

ФРІС І.П. Дякую, пане голову.

Якщо би можна було, я би просив четвертий пункт порядку денного підняти і поставити його першим, щоб я мав можливість доповісти. Маю відключитися від засідання комітету і потім повернуся назад, маю ще одну нараду.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Дякую.

Колеги, прошу підтримати тоді пропозицію Фріса Ігоря Павловича.
Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

Васюк.

ВАСЮК О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я Божика не почув.

Ватрас.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. Тільки заради Ігоря Павловича – за.

Гунько.

Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін.

ДИРДІН М.Є. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

КАЛАУР І.Р. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.

КНЯЗЕВИЧ Р.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Макаров.

МАКАРОВ О.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маслов – за.

Німченко. Німченко Василь Іванович. Не чуємо вас, Василь Іванович.

НІМЧЕНКО В.І. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тепер чуємо, але погано. Як ви голосуєте?

НІМЧЕНКО В.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За. Дякую.

Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов.

Соболєв.

СОБОЛЄВ С.В. За.

ПУЗАНОВ О.Г. За - Пузанов.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов – за. Прийнято.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв.

ШПЕНЮВ Д.Ю. Шпенюв – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв – за. Для протоколу також присутній член комітету народний депутат Шпенюв Дмитро Юрійович на засіданні комітету. Дякую.

Отже, рахуємо. 18 членів комітету – за, проти – 0, утрималось – 0. Отже, рішення прийнято. Дякую, колеги.

Бабій Роман Вячеславович.

БАБІЙ Р.В. Доброго дня, колеги. У мене пропозиція виключити з порядку денного законопроект 9439, який стосується надання Президенту додаткових повноважень щодо повернення подань на призначення судді. Поясню чому. На моє переконання він не готовий до розгляду на сьогоднішньому засіданні, тому що я вважаю, що для того, щоб його повноцінно і об'єктивно розглянути нам потрібен висновок профільного підкомітету нашого комітету щодо відповідності його Конституції. Про... Ці питання ставились... У проекті рішення, власне, є зауваження ГНЕУ, Дослідної служби Верховної Ради, які вказують на те, що є відповідні невідповідності з Конституцією (як на мене, вони очевидні) з урахуванням того, що стаття 128, якщо я не помиляюсь, не передбачає можливості повернення Президентом подань, а стаття 106 Конституції України визначає, що повноваження Президента визначаються, власне, Конституцією, ніякими додатковими законами. І з цього приводу неодноразово маємо не одне рішення Конституційного Суду, коли визнає неконституційними закони, які надавали Президенту додаткові повноваження, які не передбачені Конституцією, нові повноваження.

Тому, як на мене, слід все-таки для об'єктивного розгляду мати висновок профільного підкомітету нашого Комітету з питань конституційного права.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Зрозуміла ваша пропозиція, Роман Вячеславович.

Сергій Власенко, вам слово.

ВЛАСЕНКО С.В. Я би хотів пана Романа підтримати. І як людина, яка в той чи інший спосіб приймала участь у зміні законодавства і зміні Конституції щодо призначення

суддів, я вам можу сказати, що коли вносилися ці зміни, то говорилося про те, що функція Президента церемоніальна. Церемоніальна. Вона не змістовна, а церемоніальна. Тому що насправді всі повноваження тоді по призначенню суддів були передані на Вищу раду правосуддя. Тоді парламентом, якщо всі пам'ятають, було усунуто від призначення суддів довічно. Це зробилося під гаслами деполітизації цього процесу. І сьогодні через там 10 чи 15 років після того, як цей процес було деполітизовано, до речі, за тоді наполегливими порадами тодішніх наших іноземних партнерів, які сьогодні є іноземними партнерами, сьогодні повертати політизацію в цей процес, процес призначення суддів, абсолютно є недоцільним. І я би погодився з паном Романом, що треба повертати цей законопроект. Ну, не повертати – не розглядати його.

Насправді, якщо він вийде в зал і буде проголосований, я вважаю, що це буде, я не хочу вживати тяжких слів, але я вважаю, що це буде певна ревізія європейського курсу розвитку України. Тому що, я ще раз підкреслюю, весь час нам говорили про те, що процес призначення суддів повинен бути деполітизований максимально. Зараз це крок в зворотньому напрямку. Тому я би підтримав пана Романа, принаймні давайте проведемо... Пане голово, я би тоді до вас звернувся, може, в день засідання Верховної Ради ми би провели комітет лише з цього питання, обговорили його в очному режимі і прийняли би рішення, що далі з цим робити.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, є цей законопроект. Я особисто можу сказати, що він викликаний об'єктивними причинами, як на мене. Хочу звернути увагу, що в Президента є повноваження... Згідно з цим законопроектом пропонується повертати один раз подання. Ми знаємо з вами історії, коли...

ВЛАСЕНКО С.В. Один раз не...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, ні. Дозвольте я закінчу. Ми знаємо з вами чудову історію, коли церемоніальна функція в 30-денний строк просто-напросто як би розтягується в часі. На сьогоднішній день реально маємо, скажімо, воєнний стан і певні загрози нашій безпеці, тому все повертається... лише один раз передбачається повернення. Вища рада правосуддя як визначається навіть за запропонованим законопроектом, так вона і буде визначатись, і саме вона є визначальною при вирішенні питання щодо призначення суддів.

Окрім того, по цьому законопроекту, колеги, хочу звернути увагу є і позиція Вищої ради правосуддя, є і позиція Верховного Суду з цього приводу. Так що, я думаю, що ми можемо розглянути з вами. Давайте зробимо наступним чином. У мене така пропозиція, колеги, до вас. Давайте змінимо просто порядок розгляду і поставимо його в кінець цей законопроект, щоб він був у нас останній в порядку денному і якщо, ну, це буде пропозиція від мене, що змінити порядок розгляду і поставити його останнім для того, щоб якщо ми не зможемо визначитися на комітеті, то можливо ми відкладемо це засідання. Але, звичайно, пропозицію Романа Бабія я поставлю першою, як першою була оголошена.

Сергій Власенко, потім Сергій Демченко.

ВЛАСЕНКО С.В. Я ще раз підкреслюю, шановний пане голову, знову-таки, у нас друге чи третє засідання поспіль, ми приймаємо, здавалося б, ну, так нам хочуть презентувати нібито технічні рішення, але ці рішення не є технічними. Я ще раз підкреслюю, от так само, як ми приймали рішення про підтримку законопроекту, яким затверджено збільшення впливу суду на виконання судових рішень, це стратегічна історія, колеги. Так само це зараз, що нам пропонується, це не технічний законопроект. Прикриватися війною не треба, жодних додаткових повноважень Президент під час війни згідно з Конституцією не отримає. Якщо ми повертаємося назад до політизації призначення суддів, то я переконаний, що в цей законопроект, повірте, будуть внесені поправки, які будуть тоді повертати право Верховної Ради призначати суддів. Тому що, якщо Президент може щось там повертати, впливати, це вже політичний процес.

Я ще раз підкреслюю, це йде повністю врозріз, врозріз із, по-перше, з нашими європейськими обіцянками і нашим європейським шляхом, а, по-друге, це йде врозріз взагалі з ідеологією призначення суддів. Ну, послухайте, ми обираємо ВРП, там іноземці обирають ВРП, по вашій логіці, іноземці обирають там іще когось, іноземці обирають дорадчі групи, у нас є ВРП, якій повністю, яка сформована так, що нібито їй повністю довіряють, ви ж самі про це говорите. А тепер ви кажете, ні, у нас тут є необхідність оце ВРП чуть-чуть поправить політичним рішенням. Бо рішення Президента – це завжди політичне рішення.

І я погоджуюся з паном Романом Бабієм, який говорить про те, і справедливо говорить про те, що в десятках рішень Конституційного Суду, мені байдуже позиція Верховного Суду чи когось іншого, в десятках рішень Конституційного Суду чітко зазначено: повноваження Президента передбачені лише Конституцією, розширеному тлумаченню не підлягають. Не підлягають. Нема такого повноваження, як один раз не...,

повертати, значить, якісь комусь документи. Бо потім буде, далі буде второй раз, как первый раз, і так далі. Тобто ми вже це все знаємо, у нас вже були спроби, в тому числі і, на жаль, рішенням Конституційного Суду сказати, що один плюс один – це дорівнює один, коли ми говорили про терміни президентства другого президента України, розумієте.

Тому, колеги, я ще раз кажу, давайте не гратися з Конституцією. Я розумію бажання, я розумію бажання отримати контроль над процесом призначення, я розумію бажання перетворити церемоніальну функцію на щось інше, я це все розумію. Давайте не гратися з Конституцією. У нас залишився єдиний документ, об який витирають ноги, але ще не до кінця, частково. Давайте принаймні ми не будемо цим комітетом, який буде продовжувати це робити. Тому можна багато говорити про необхідність, але, колеги, давайте не гратися. І я розумію бажання пана голови, перенести це в кінець, коли не всі доживуть до кінця, до засідання комітету. Але ж ви знаєте, пане голово, що найбільш активні доживають. Тому я думаю, що не треба гратися в цю історію.

В мене пропозиція наступна. Вона ж не є нагальною, це ж законопроект не є нагальним і горящим. Тому у мене пропозиція підтримати пана Романа Бабія, зняти цей законопроект, провести очні консультації в комітеті. У нас, ви всі знаєте, що там найближчим часом у нас така можливість буде. І за наслідками цього розгляду вже приймати якесь рішення, чи ми його виносимо, чи ми його відкладаємо, чи ми його не виносимо, чи ми його передаємо. Може за цей час скористатися пропозицією пана Романа, передати на профільний комітет. Хоча, чесно кажучи, не хочу бути поганим пророком, але я приблизно розумію, яке буде рішення профільного комітету. Але знову ж таки давайте це зробимо, давайте цей шлях пройдемо, і це буде правильно.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, давайте ми швидше, зараз виступлять, хто ще хоче. Я тільки прошу максимально коротко, бо це питання порядку денного. Давайте ми на голосування поставимо і визначимось.

Сергій Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую.

Колеги, всім доброго дня! Доброго дня гостям! Я насамперед не думаю, що когось тут необхідно переконувати в тому, що положення відповідного законопроекту не відповідають нормам Конституції і рішенням Конституційного Суду України, всі це

розуміють. Питання лише, напевно, в двох речах, які у нас є на сьогоднішній день мотиватори голосувати за порушення Конституції. Це перше питання. Якщо ці мотиватори дійсно присутні, то тоді це питання має залишатися в порядку денному, для тих осіб, для яких ці мотиватори достатні, щоб порушити Конституцію.

І другий момент. Напевно, питання в тому, що у нас на сьогоднішній день є недоречним подальше існування підкомітету з конституційних питань. Я вважаю, є необхідність поставити питання щодо його ліквідації. Оскільки, на жаль, з моменту його утворення у нас в порядок денний потрапляють пачками законопроекти, які не відповідають положенням Конституції України, що мало б бути виключено, враховуючи існування відповідного підкомітету.

Тому у мене пропозиція наступна. Вирішити подальше існування підкомітету, цей законопроект виключити з порядку денного, як пропонує пан Роман Бабій. І таким чином все-таки підтвердити, що Комітет правової політики – це правова політика, яка відповідає нормам Конституції насамперед, і наша держава є конституційною, і на цьому ми маємо поставити крапку. Чим раніше, тим краще.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Роман Вячеславович.

БАБІЙ Р.В. Дякую. Я коротко, з урахуванням того, що ми зараз порядок денний обговорюємо.

З приводу того, що Денис Вячеславович сказав. Я погоджуюсь, що в цей складний час, певна проблематика є, яку намагаються врегулювати. Чи можна її врегулювати, чи потрібно? Мабуть, потрібно. Чи можна це робити в такий спосіб? На моє переконання, ні. Є механізми, які вкладаються в існуючу модель призначення суддів, не подаючи якихось нових ланок, нових повноважень органам, яким це не властиво.

Тому проблематика є, можна її вирішити, але не в такий спосіб. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Сергій Соколов.

СОБОЛЄВ С.В. Дякую.

Шановні колеги, на мій погляд, є декілька питань, які не дають можливості нам зараз розглядати це питання. Я зараз по суті не хочу коментувати, ну, можна ж відкрити

текст Конституції і чітко зрозуміти, і побачити навіть без тлумачень, для чого ця норма вводилась у свій час в Конституцію.

Просто є питання ще більш серйозне. Дивіться, це вже другий законопроект, який ...*(Не чути)* по довір'ю до Вищої ради правосуддя. Спочатку Вища рада правосуддя промовчала, коли при них створили дисциплінарних інспекторів, більше того, активно це підтримала. Навіщо тоді був міжнародний конкурс, навіщо так відбирали їх, якщо другий вже законопроект, який передбачає знову обмеження функцій Вищої ради правосуддя? Я вже не кажу про те, що він протирічить Конституції.

А тепер саме ключове: що у нас твориться з призначенням суддів? Якщо ми хочемо далі відтягувати цю ситуацію, далі заводити в глухий кут, ми тоді йдемо правильною дорогою. Я просто хотів би нагадати, що один із 7 пунктів нашої інтеграції в Європейський Союз, – це пункт якраз судової реформи. А замість того, щоб розв'язати ті проблеми, які зараз настворювали, ми ще створюємо одну проблему, яка в очевидний спосіб буде сприйнята і міжнародним співтовариством, і в кінцевому варіанті рішенням Конституційного Суду, що все це затягне, я не знаю, на який час знову процес і призначення, і відповідність цього процесу Конституції.

Тому моя пропозиція – не грати в це, зняти цей законопроект і далі рухатися. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло.

Колеги, давайте проголосуємо просто пропозицію пана Романа Бабія щодо зняття з розгляду цього законопроекту сьогодні. Я лише скажу, що від мене в будь-якому... Якщо ця пропозиція і буде прийнята, від мене буде пропозиція, яку я вже озвучив, перенести її в кінець цей законопроект для того, щоб розпочати обговорення цього законопроекту. Якщо буде необхідність, ми просто відкладемо його на наступне засідання комітету, бо я так відчуваю, що обговорення буде досить жваве і тривале цього законопроекту. Тому я пропозицію пана Романа...

ВЛАСЕНКО С.В. Будет долго и печально, як в старому анекдоті, пане голову.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, я пропозицію пана Романа Бабія, скажу свої особисто мотиви, я пропозицію пана Романа Бабія не підтримую і поставлю наступною свою пропозицію. Якщо вона не пройде, то підтримати мою пропозицію, поставити її в кінець для того, щоб ми відкрили цю дискусію, а далі будемо приймати рішення.

Колеги, переходимо до голосування.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

Васюк.

ВАСЮК О.О. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ваграс.

Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гунько.

Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін.

ДИРДІН М.Є. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

КАЛАУР І.Р. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.

КНЯЗЕВИЧ Р.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Макаров.

МАКАРОВ О.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маслов – утримався.
Німченко.

НІМЧЕНКО В.І. Утримався. Утримався!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Утримався. Все. Дякую.
Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш. Ще раз, плохо чутно.

ПАВЛІШ П.В. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Утримався. Дякую.
Пузанов.

ПУЗАНОВ О.Г. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Соболев.

СОБОЛЄВ С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ВАТРАС В.А. І Ватрас – утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас – утримався.
Фріс.

ФРІС І.П. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв.

ШПЕНЮВ Д.Ю. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Рахуємо, колеги. 7 – за, 11 – утрималося, проти – 0. Отже, рішення не прийнято.

Колеги, ставлю свою пропозицію на голосування, щоби це питання поставити останнім в порядок денний нашого сьогоднішнього засідання. Прошу голосувати.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

Васюк.

ВАСЮК О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. Для демократії утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гунько.

Демченко. Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін.

ДИРДІН М.Є. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

КАЛАУР І.Р. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.

КНЯЗЕВИЧ Р.П. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Макаров.

МАКАРОВ О.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маслов – за.

Німченко. Німченко Василь Іванович. Ви просто далеко сидите від... і вас погано чутно. О, зараз...

НІМЧЕНКО В.І. Чутно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, да, тепер добре чути. Тепер знову не чути, Василь Іванович.

ВЛАСЕНКО С.В. Добре чути, да, і пропав.

НІМЧЕНКО В.І. Заглючив після вчорашнього.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Василь Іванович, як ви голосуєте?

НІМЧЕНКО В.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За. Дякую.

Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов.

ПУЗАНОВ О.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Соболев.

СОБОЛЄВ С.В. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв.

ШПЕНЮВ Д.Ю. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Рахуємо, колеги.

14 членів комітету – за, 4 – утримались, проти – 0. Отже, рішення прийнято. Дякую, колеги.

Колеги, від мене буде ще одна пропозиція. Як ви знаєте, ми проголосували законопроект на минулому засіданні Верховної Ради – законопроект 9480-2, який стосується Служби дисциплінарних інспекторів. Оскільки в процесі одна із пропозицій 56-а була поставлена на підтвердження і не набрала достатньої кількості голосів, виявилася розбіжність в тексті прийнятого законопроекту між двома окремими нормами. Нагадаю, що пропозиція 56 стосувалася строку, протягом якого призначення на посаду дисциплінарного інспектора здійснюється за особливою процедурою. До другого читання комітетський варіант був 7 років, вона була поставлена, підтверджена і не набрала достатньої кількості голосів. Разом з тим, була 362 пропозиція, в якій мова йде про теж 7-річний строк.

Таким чином пропозиція, яка стосувалась 56 правки, залишилась в редакції першого читання, там мова йде про 5-річний строк, а в іншій про 7-річний строк. Відповідно є підстави для застосування статті 131 Регламенту для усунення відповідних неузгодженостей між двома нормами прийнятого закону.

Це повноваження Голови Верховної Ради України. Але ми як профільний комітет, який є головний комітет по цьому законопроекті, я пропоную поставити, сьогодні включити в порядок денний звернення до Голови Верховної Ради щодо необхідності усунути дані неузгодженості між собою. Було запропоновано два варіанти, на думку комітету, як це має бути усунуто. Там перший варіант. Пропонується для того, щоб усунути відповідну неузгодженість, воно розіслано було народним депутатам, щоб усунути неузгодженість, встановити таким чином, щоб все, якщо коротко, було 7 років. І другий варіант. Це усунути неузгодженість для того, щоб залишилось 5 років.

Обидва проекти надіслано вам було, і ми можемо розглянути це комітетом, звернутись до Голови Верховної Ради і ту пропозицію, яку ми підтримаємо, а там вже, так би мовити, на розсуд Голови Верховної Ради у будь-яку випадку це питання залишається.

Сергій Володимирович, ви щось хотіли?

ВЛАСЕНКО С.В. Да, пане голову, при всій повазі, але це не на розсуд Голови Верховної Ради. Якщо ми звертаємося з листом, то він зобов'язаний це виносити в залу і виносити в залу ту пропозицію, яку зробить комітет, він не може виносити свої пропозиції.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Наскільки я пам'ятаю, там взагалі рішення комітету за Регламентом не потребується, там просто визначається.

ВЛАСЕНКО С.В. Ні, не рішення, звернення комітету до голови.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Звернення. Там навіть цього не потребується, там Голова Верховної Ради самостійно це може робити, навіть без будь-якого нашого звернення, насправді, воно так. Так що ми просто для того, щоб звернутися до Голови Верховної Ради висловити позицію комітету. Але навіть це не є необхідним, наскільки я пам'ятаю.

Тобто прошу підтримати цю пропозицію, щоб ми це включили питання в порядок денний для того, щоб на найближчих пленарних засіданнях мали можливість усунути дану неузгодженість.

Сергій Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую.

Колеги, відповідний законопроект, давайте відверто будемо один одному казати і казати все-таки, почнемо казати нашим міжнародним партнерам, що він, на жаль, прийнятий без бажання його виконувати на сьогоднішній день. Чому саме так, я окреслю декілька з питань.

Це перше питання, що він містить положення, як і прямо протирічить нормам Конституції України, це також всім зрозуміло.

Друге питання, що, колеги, застосування цим законопроектом необмеженого терміну давності притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів. Це протирічить будь-яким правилам, не тільки Конституції України, але й міжнародним всім нормам правовим, що також мінус і неробочий цей законопроект.

І одне з питань, яке безпосередньо стосується, колеги, що ми з вами відповідним законопроектом, більшість Верховної Ради, проголосувала за те, щоб в дисциплінарних інспекторів заробітна плата була 160 тисяч гривень. Вдумайтеся в цю цифру, під час воєнного стану. Ця цифра в деяких випадках більша ніж деякі з членів Вищої ради правосуддя отримують винагороду. І я думаю, що цей законопроект...

ВЛАСЕНКО С.В. І в п'ять разів більше ніж народні депутати.

ДЕМЧЕНКО С.О. Це я вже традиційно. Але ми з тим змирилися. Ми з тим змирилися.

ВЛАСЕНКО С.В. Чогось люди вважають, що народні депутати отримують більше всіх грошей в Україні. Давайте про це говорити. Ну, це абсурдна історія, колеги. Вибачте, що я вліз в дискусію, але реально це абсурдна історія. Коли інспектор, інспектор Вищої ради правосуддя з мінімальними там критеріями допуску до роботи отримує в п'ять разів більше ніж народний депутат, а нас з вами роблять ідіотами в цій ситуації, ну це ж неправильно. Вибачте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Володимирович, Сергій Олексійович, давайте в межах того, що це 131 стаття Регламенту усунення виключно розбіжностей і питання включення. Якщо хтось захоче висловитись, давайте в межах розгляду цього питання, щоб ми не затягували.

ДЕМЧЕНКО С.О. Тому, колеги, да. Тому, колеги, ми всі маємо відверто казати правду, що ані в цьому році ця служба не буде сформована внаслідок вищевказаних причин, ані в наступному році вона не буде сформована. Більш того, я впевнений, що ми з вами скоро будемо голосувати про продовження строків формування цієї...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Олексійович, у нас питання включення по 131 статті. У мене величезне прохання, давайте говорити по предмету. Ну, ми ж довго обговорювали законопроект 9483-2.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую за те, що надасте можливість висловитися.

Відповідно до цього, колеги, оскільки це неробочі механізми, виключно замилювання очей незрозуміло задля чого, да, то я думаю, що будь-які зараз голосування до тієї чи іншої правки до цього законопроекту нічого не змінить. Ми маємо з вами, якщо бути відвертими і чесними, обговорювати по суті всю проблему, яку ми народили в черговий раз.

Тому необхідності голосувати, запускаючи неробочий законопроект задля замилювання очей – будь ласка, якщо в когось є таке бажання, можна підправити. Але ми маємо всі розуміти, що ми голосуємо не за закон, який буде діяти, а за декларацію задля когось, щоб отримати, я не знаю, навіть що. Просто, якщо б сказали, що ми навіть взамін отримаємо на це, будь ласка, давайте тоді зважувати, чи є в цьому необхідність. Але знову ж таки при цьому ми і порушуємо Конституцію, і обманюємо публічно всіх наших міжнародних партнерів.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, у мене величезне прохання, давайте поважати один одного, колег, всіх присутніх там і так далі. Ми ніколи нікого з членів комітету не обмежуємо у виступах, але у нас всі, чудово ми з вами розуміємо, яке питання стоїть, питання...

Верховна Рада вже висловилаш щодо цього законопроекту: він був проголосований, прийнятий Верховною Радою. У нас питання усунення розбіжностей, давайте по цьому говорити, щоб просто поважати час наших колег.

Сергій Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. Дякую, пане голово. Я категорично не підтримую цей закон, але очевидно, розбіжності є, їх треба усувати.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, прошу підтримати пропозицію. Переходимо до голосування.

Бабій. А, єдине що, колеги, я пропоную це, оскільки ми визначили, що останнім в порядку денному буде стояти це питання, то я пропоную це поставити другим питанням у порядку денному – усунення розбіжностей.

Ігор Павлович, проголосували його пропозицію, бо йому потрібно приймати участь там в іншому заході паралельно, першим питанням, а це другим розглянути і все.

Прошу переходити до голосування.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

БОЖИК В.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Васюк.

ВАСЮК О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас. Ватрас.

ВАТРАС В.А. За, за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гунько.

Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін.

ДИРДІН М.Є. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур. Калаур Іван Романович.
Князевич.

КНЯЗЕВИЧ Р.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Макаров. Макаров.
Маслов – за.
Німченко.

НІМЧЕНКО В.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За.
Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов.

ПУЗАНОВ О.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Соболев.

СОБОЛЄВ С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенов.

ШПЕНОВ Д.Ю. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Рахуємо, колеги.

17 членів комітету – за. Рішення прийнято. Проти – 0, утримались – 0. Отже, рішення прийнято. Дякую, колеги.

Сергій Олексійович, у вас рука піднята, ви щось хотіли? Зрозуміло.

ДЕМЧЕНКО С.О. Ні, це з минулого разу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, дякую.

Колеги, тоді пропоную перейти до прийняття порядку денного в цілому з урахуванням прийнятих пропозицій.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

БОЖИК В.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Васюк.

ВАСЮК О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гунько.

Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін.

ДИРДІН М.Є. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

Князевич.

КНЯЗЕВИЧ Р.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Макаров.

МАКАРОВ О.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маслов – за.

Німченко.

НІМЧЕНКО В.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За.

Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За.

Пузанов.

ПУЗАНОВ О.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Соколов.

СОКОЛОВ С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За.

Соколов.

СОКОЛОВ М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За.

Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шенков.

ШЕНКОВ Д.Ю. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Отже, рахуємо. 18 членів комітету – за. Рішення прийнято.
Дякую, колеги.

Так, переходимо до порядку нашого денного. Першим питання – це питання, те, що була проголосована пропозиція Ігоря Павловича Фріса. Отже, це у нас проект Закону номер 9451. Це Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення дотримання прав і свобод засуджених громадян України, переданий в Україну для відбування покарання, а також щодо яких компетентним органом іноземної держави було прийнято рішення про їх видачу в Україну (екстрадицію) для притягнення до відповідальності або виконання вироку.

Так, прошу Фріса Ігоря Павловича, голову профільного підкомітету, доповісти про результати розгляду на підкомітеті.

ФРІС І.П. Дякую, пане голово.

Вчора на підкомітеті з питань організації діяльності органів юстиції був розглянутий вказаний законопроект. Вказаний законопроект був поданий за ініціативою народного депутата Маслова та інших народних депутатів України. І за дорученням Голови Верховної Ради від 4 липня 23-го року Комітет з питань правової політики розглядає на сьогоднішньому своєму засіданні вказаний проект закону.

Відповідно з пояснювальною запискою до законопроекту метою його прийняття є врегулювання окремих проблемних питань реалізація виконання зобов'язань під час видачі (екстрадиції) в Україну підозрюваних, обвинувачених та засуджених, зокрема у воєнних злочинах. Для досягнення зазначеної мети в законопроект пропонується внести зміни до Кримінально-виконавчого кодексу України та Закону України "Про попереднє ув'язнення".

Колеги мали можливість ознайомитися з вказаним законопроектом і з відповідними рекомендаціями, зауваженнями, пропозиціями та підтримкою відповідних державних установ, в тому числі з висновком Головного науково-експертного управління Верховної Ради, з рекомендаціями і підтримкою Офісу Генерального прокурора, підтримкою Міністерства юстиції. Але всі ці установи в свою чергу зауважили, що вказаний законопроект вони підтримують в редакції, запропонованій комітетом.

Враховуючи це, враховуючи якраз це, комітет звертає увагу на те, що необхідно здійснити деякі усунення і недоліків, і неточностей в тексті законопроекту, поданого авторами, та пропонує законопроект викласти в такій редакції.

Я не буду зачитувати всю редакцію законопроекту, тому що у висновку комітету відтворюється вся редакція, висновок був розміщений в електронному кабінеті – всі колеги мали можливість з ним ознайомитися. Водночас з цим після зміни вказаного тексту законопроекту підкомітет вчора проголосував більшістю членів комітету за прийняття вказаного законопроекту за основу і в цілому.

Враховуючи це, пропонується комітету рекомендувати Верховній Раді України включити до порядку денного десятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення дотримання прав і свобод засуджених громадян України, переданих в Україну для відбування покарання, а також щодо яких компетентними органами іноземної держави було прийнято рішення про їх видачу в Україну (екстрадицію) для притягнення

до відповідальності або виконання вироку (реєстровий номер 9451 від 3 липня 2023 року), поданий народними депутатами Масловим та іншими народними депутатами України, та за результатами розгляду в першому читанні прийняти за основу і в цілому в редакції, запропонованій комітетом. А також в разі прийняття законопроекту як закону доручити комітету разом з Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України здійснити редакційне та техніко-юридичне доопрацювання його тексту.

Доповідачем від комітету з цього питання під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України пропоную визначити народного депутата заступника голови комітету Божика Валерія Івановича. Дякую, пане голову.

Від себе, не від підкомітету, просто хочу зауважити, що вказаний законопроект направлений на те, щоби якраз ми мали можливість утримувати вказаних осіб відповідно до рекомендацій Європейського суду з прав людини, який натовість сьогодні ставить певні зауваження щодо можливості передачі екстрадувати на територію України, де відбуття покарання вказаної категорії осіб, враховуючи те, що є певні неузгодженості в частині, скажемо так, відбуття покарання вказаної категорії осіб в пенітенціарних закладах України.

Дякую. Доповідь закінчив.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ігор Павлович.

Колеги, в мене, перед тим, як надати слово народним депутатам, в мене все ж таки пропозиція надати слово Міністерству юстиції України і Офісу Генерального прокурора.

Міністерство юстиції, прошу, вам слово. Хто буде доповідати від Міністерства юстиції?

БАНЧУК О.А. Доброго дня, колеги! Сподіваюся, мене чути. Олександр Банчук, заступник міністра.

Нами, підтверджую слова Ігоря Павловича, що відповідний законопроект опрацьовувався нами спільно з Офісом Генерального прокурора, і справді воно вирішить, ми сподіваємося, проблему, яка наразі є у зв'язку з питаннями екстрадиції осіб. І ідея полягає в тому, що наразі нинішнє регулювання передбачає, що оці особи, які екстрадуються, вони, закон вимагає так, що вони мають бути по території всієї країни і в установах, відповідно до останнього місяця реєстрації цих осіб. І ми не можемо, це означає, що фактично потрібно, кожна із десятків установ які є, потрібно щоб були відповідні стандарти забезпечені.

І суть законопроекту полягає в тому, що ми можемо визначити ті, в яких належні умови в установах і відповідно ті особи, які будуть екстрадовані в Україну, вони будуть забезпечені і це тоді, є сподівання, зніме застереження з боку наших міжнародних партнерів до утримання таких осіб і от якраз на це спланований законопроект.

Дякую. І прошу підтримати.

ДЕМЧЕНКО С.О. Саша, скажіть, будь ласка, одразу, яке саме застереження, зауваження з боку партнерів, ЄСПЛ, воно зніме, де написано, що необхідно перелік якийсь ЄСПЛ написало?

ВЛАСЕНКО С.В. Сергію, там належність умов утримання – це одна із причин, чому вони нам не дають екстрадувати людей. І вони говорять про те, що логічно говорить Мін'юст, що якщо ми виберемо і показемо всюди міжнародним партнерам, що у нас є колонії, місця утримання, де є нормальні умови, то це може, це не зніме, але може зняти це застереження. Логіка така.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, абсолютно вірно.

Колеги, давайте все ж таки по черзі. Офіс Генерального прокурора.

ЛІТВІНОВА В.В. Доброго дня, шановні колеги! Заступник Генерального прокурора Вікторія Літвінова.

Я дуже дякую комітету, дуже дякую Денису Вячеславовичу, всім присутнім за те, що зареєстрували вказаний зазначений проект, він для нас є дуже важливим. Оскільки нам дійсно необхідно не тільки засуджувати на національному рівні осіб за вчинення воєнних злочинів, а і забезпечити реальне відбування покарання окремими такими категоріями.

І цей проект спрямований на те, щоб забезпечити не тільки умови в пенітенціарних установах, а ще і безпекові певні умови. Як правильно вже і коректно сказав пан Олександр Банчук, що законодавство, яке діє на даний час, визначає, що особа, яка сюди екстрадується має утримуватися в колонії за останнім місцем реєстрації або перебування. Тобто це може бути колонія, яка знаходиться в прифронтових зонах або в зонах там, де ведуться активні бойові дії. Можливість визначення переліку Міністерством юстиції надасть можливість, наприклад, визначити ці установи з числа установ, які там знаходяться на Західній Україні, в яких більш-менш на сьогодні безпекова ситуація є значно кращою. І таким чином ми сподіваємося усунути проблематику відмов іноземних судів передавати осіб для екстрадиції і подальшого відбування покарання, які дуже часто

мотивовані тим, що в Україні безпекова ситуація не дозволяє передачу таких осіб до України.

Тому ми в цілому підтримуємо доопрацьований проект і просимо комітет його проголосувати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пані Вікторія.

Колеги, у нас є ще Представник Уповноваженого з прав людини. Я б тоді надав слово Представнику Уповноваженого, щоб позиції всіх органів почути, а потім народним депутатам.

КОНОНЕНКО Д.О. Дякую за слово, пане голово. Хотів би висловитись, щодо даного законопроекту...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тільки у мене прохання представтесь.

КОНОНЕНКО Д.О. Кононенко Денис, Директор Департаменту процесуальних прав, представник офісу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

КОНОНЕНКО Д.О. В принципі, розуміючи ... *(Не чути)* проти цього законопроекту, вони хотіли звернути увагу, що одна з аргументацій є забезпечення належних умов утримання відповідних осіб. І на думку Уповноваженого, Офісу Уповноваженого, на належному утриманні повинні забезпечені щодо всіх осіб, які утримуються на території України. І прийняття цього законопроекту, в принципі, не змінить проблему з наявними позовами до ЄСПЛ, які будуть надалі надходити на неналежні умови утримання. І це може бути визнано в тому числі і дискримінацією щодо осіб, які за наявні злочини, вчинені в Україні, засуджені в Україні.

Тому Офіс Уповноваженого виносить свої застереження і буде наполягати, в принципі, на доопрацюванні тих пропозицій, які були окреслені з позиції Уповноваженого. І в тому числі наполягає сам Уповноважений, це питання піднімає, на необхідності, в принципі, реформування державної кримінально-виконавчої системи в Україні, приведення в тому числі Закону "Про Державну кримінально-виконавчу службу України" до відповідності, який не відповідає в тому числі і Конституції, як вже

окреслювали шановні народні депутати до цього, в контексті повноважень Президента України щодо створення відповідного органу і інших положень законопроекту.

Тому ми зі свого боку наполягали врахувати це і детально доопрацювати, враховуючи те, що Україна на себе брала зобов'язання на забезпечення належних умов утримання всіх ув'язнених, і рухатися в цьому напрямку для забезпечення відповідних євроінтеграційних процесів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

У мене уточнююче до вас запитання. В межах цього законопроекту що конкретно ви пропонуєте доопрацювати?

КОНОНЕНКО Д.О. В межах цього законопроекту в принципі ми не бачимо необхідності в межах норм 86-ї, 93-ї, вони конкретизують і так наявне положення 86 статті КВК щодо того, що Міністерству юстиції надані повноваження щодо визначення відповідного переліку установ. Тобто ми конкретизуємо цю норму і відповідно вказуємо, що також будуть надані повноваження щодо визначення місць утримання саме екстрадованих осіб, відповідно і так існує зараз загальна норма, яка і так не заважає Міністерству юстиції України це зараз робити.

І відтак у нас є, в принципі, зауваження, це основне, щодо необхідності...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Щодо того, що це і так є, тому непотрібно конкретизувати і визначати такі повноваження. Правильно?

КОНОНЕНКО Д.О. По 86-й, по 93-й, так, правильно, тому що це по факту буде конкретизація вже наявної норми ...*(Не чути)* і немає необхідності відповідно внесення...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло. Можна почути позицію Міністерства юстиції і Офісу Генерального прокурора щодо цього?

ЛІТВІНОВА В.В. Шановні колеги, ще раз наголошую, що діючі норми визначають, що особа, яка екстрадується в Україні, має відбувати покарання в установах, які знаходяться, найбільш наближені до місця її останнього проживання та реєстрації.

ДЕМЧЕНКО С.О. Це не обов'язково. Це як перевага може бути. А може бути і не там знаходитися...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Олексійович, давайте...

ДЕМЧЕНКО С.О. Як правило. Необов'язково.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Олексійович!

ЛІТВІНОВА В.В. Колеги, але ще є відповідні умови: відповідно до тяжкості вчинення злочину, статі особи, його психічного стану і тощо. І таким чином особа може відповідно до всіх цих умов потрапляти до установ, які розміщені в небезпечних територіях.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміла позиція. А можна, ще Міністерство юстиції?

БАНЧУК О.А. Дякую.

У мене немає іншого... Я підтримую колегу Вікторію ... *(Не чути)* в тому, що нинішнє регулювання, чому і спрямований наш законопроект, що нинішнє регулювання якраз воно більше, можна так сказати, зв'язує руки для Міністерства юстиції. Тому у випадку, якщо ми самі це будемо вирішувати питання, тоді ми будемо обмежувати права засуджених і ув'язнених осіб, що заборонено відповідними положеннями кодексу і закону. І ми це перекладаємо на виконавців. Це означає, що будуть виявлені порушення. І поки здійснює прокуратура нагляд за правами засуджених, це відповідно буде реагування на це. І тому оце, відповідно законодавча ініціатива, вона врегулює це питання.

Питання щодо того, що колеги з офісу... Секретаріату Уповноваженого з прав людини, що ми пропонуємо вирішення цієї проблеми, і ви знаєте, що ми працюємо над цим, над удосконаленням всієї пенітенціарної системи, є відповідні законопроекти в комітеті. Але зараз потрібно нагально вирішити це питання, і далі вже... Тому що ми не можемо 110 установ, які є наразі в системі, ми не можемо їх одночасно, немає таких ні бюджет... ні фінансових, ні матеріальних, ні людських ресурсів, щоб одночасно це зробити. У нас є відповідна стратегія, затверджена розпорядженням уряду, до 2026 року – Стратегія реформування пенітенціарної системи, але ми пропонуємо оце питання щодо екстрадованих осіб зараз вирішити. І паралельно ми працюємо над реалізацією стратегії реформування пенітенціарної системи...

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло. Дякую, пане Олександрє.

Дійсно цей законопроект не стосується всієї пенітенціарної системи, да, він направлений на вирішення конкретної проблематики.

Сергій Демченко, потім Сергій Власенко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Спочатку був Сергій Власенко, але я не заперечую, якщо Сергій Власенко не заперечує.

У мене є декілька питань до Офісу Генерального прокурора, до Міністерства юстиції. Потім, напевно, я візьму слово і висловлю, чому я вважаю, що цей законопроект, на жаль, створить чергову біду для країни і не вирішить, по суті, тої проблеми, на яку звертають увагу автори законопроекту.

По-перше, я хотів звернутися до Офісу Генерального прокурора. Відповідно до вашої ініціативи виник даний законопроект. І в аргументах ініціативи ви вказуєте на те, що основною проблемою, на яку звертають увагу країни, які розглядають питання екстрадиції нашою країною відповідних осіб, мова йде про те, що в нас відбувається війна, і ми не забезпечуємо, є ризик для відповідних громадян. Це основний ризик і основна мета.

Тобто відповідно до цього, я так розумію, що питання є тимчасового характеру. Якщо війна закінчується, то відповідно й це питання зникає.

ВЛАСЕНКО С.В. Умови утримання – ключова історія.

ДЕМЧЕНКО С.О. Ні, я читав лист ОГП, тому я і запитую. Посилання було саме на стан війни. І я знаю, з якими формулюваннями відмовляють в екстрадиції на сьогоднішній день відповідних громадян. І я можу там посперечатися з умовами утримання і всім іншим.

Тому я хотів почути саме ОГП. Мова йде про стан війни і відповідно про тимчасовий характер цього заходу? Чи це постійний захід і мова не про стан війни? Уточніть, будь ласка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Позиція Офісу Генерального прокурора.

ЛІТВІНОВА В.В. Шановні колеги, я відповідальна за напрямок нагляду за пенітенціарними установами наразі відповідно до розподілу обов'язків, визначених

Генеральним прокурором, і поки ми здійснюємо цю функцію по "Перехідним положенням", ми її здійснюємо.

Звісно, я хочу запевнити всіх народних депутатів членів комітету, що я прекрасно розумію, що умови тримання будь-якої особи, не лише екстрадіюваної, мають відповідати європейським стандартам. Ця проблематика для мене дуже болюча. Але навіть на сьогодні в умовах війни ми, не ми, а Міністерство юстиції, не може отримати фінансування навіть приблизно на ті установи, які ми в робочому порядку визначили, і вони знаходяться на територіях, безпечних на сьогодні регіонах. Яка буде тенденція під час воєнного стану ніхто із нас не може знати. І тому оця адаптивна можливість Міністерства юстиції визначати вид цих колоній, вона може бути дуже корисною, тому що сьогодні, наприклад, безпечне місце Чернівці, завтра вони не будуть безпечним місцем.

Відповідаючи на запитання, в тому числі я скажу, що так, звісно, мова йде про умови тримання, це комплекс всього, це не лише безпекова ситуація у зв'язку з війною, але умови тримання в тому числі в умовах воєнного стану. І ще раз підтверджую, що, дійсно, я хочу, щоб усі установи в Україні були розкішні, ну хоча б такі, які відповідають мінімальним європейським стандартам умов тримання засуджених. Але я прошу відповідально до цього поставитися, це все ж таки державна позиція, державницька позиція має бути.

Тому що коли нам відмовляють не через те, що прокурор не довів, не надав достатню кількість доказів, наприклад, коли це, дійсно, обґрунтована підозра і іноземні суди перечитують і впевнюються, що були всі підстави для обґрунтованої підозри чи, наприклад, для обґрунтованого засудження, ці всі моменти перевірили, тобто працівники правоохоронних органів спрацювали чітко, а відмова тільки в тому, що держава не може в стані війни знати фінансування і забезпечити відповідні умови в пенітенціарних системах, то це дуже прикро для нас як для держави, що фактично деякі особи будуть уникати покарання. Тому я прошу це врахувати, коли ви будете приймати рішення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Зрозуміло. Дякую.

Сергій Власенко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Я продовжу, я не закінчив, я ж.. ми ж сказали, я казав, що будуть питання до Міністерства юстиції, до ОГП. Є питання до Міністерства юстиції. Пане Олександрє, скажіть, будь ласка, які, на вашу думку, і де вони прописані, вимоги, до

переліку тих установ, про які йде мова в цьому законопроекті, які вимоги до цих установ будуть? Це перше питання.

І друге питання. По строках. Коли ви плануєте затвердити даний перелік, враховуючи, що законопроект набуває чинності одразу?

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу, позиція Міністерства юстиції.

БАНЧУК О.А. Дякую.

Буде, зрозуміло, що там є... щодо затвердження цього переліку, що потрібно, буде проведена робота технічна. Але сам наказ можна протягом місяці з відповідним переліком установ і вимогами до установ цих затвердити. Питання в тому, наскільки і чи ми підготуємо відповідні установи, бо ще потрібна підготовча робота для цього. І відповідно потрібна буде ще підготовча робота.

Але сам наказ ми можемо місяць, 15 днів, 10 днів від моменту набрання чинності, оскільки це буде наказ Міністерства юстиції. З приводу змісту вимог, у нас це також буде визначено у відповідному наказі міністра юстиції, тому ці вимоги якраз будуть ті, які будуть задовольняти вимоги наших європейських партнерів для того, щоби можна було би розміщувати осіб, які будуть екстрадовані в Україну. Ось така моя відповідь.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

ДЕМЧЕНКО С.О. Зрозуміло. Ще одне питання, пане Олександрє. Скажіть, будь ласка, яка кількість відповідних установ мають бомбосховища?

БАНЧУК О.А. Я, на жаль, не... щодо цього питання я вам обов'язково відповім, я тільки відповідаю в міністерстві за законодавство у цій частині, за управління відповідає Олена Володимирівна Висоцька – заступник, я зараз не можу вам сказати. Я обов'язково з вами сконтактую або ми листом на комітет, відповідно на голову комітету повідомимо цю інформацію, яка в нас зараз ситуація. Я зараз не можу вам сказати з приводу цього питання, пробачте.

ДЕМЧЕНКО С.О. Ну, колеги, відповідно до моєї інформації жодного бомбосховища у нас у відповідних установах не існує. І, на жаль, насамперед, головна

проблема не та, про яку каже Офіс Генерального прокурора, питання катування, питання, насамперед, ризику пов'язаного з воєнним станом, з війною в нашій країні. І відсутність бомбосховища у відповідних установах – це головна проблема, яка викликає питання, пов'язане з тим, що нам не екстрадують відповідних осіб, оскільки ризик, ризик існує по всій країні. Немає ризику сходу країни, центру країни або на заході країни, що він нібито не існує – він існує в усіх куточках нашої країни, враховуючи, що у нас всюди є воєнний стан. І відсутність бомбосховищ буде принциповою проблемою, яка буде впливати на те, чи є установа в цьому переліку, чи немає цієї установи і буде підставою задля відмови у екстрадиції з боку відповідно країн, які екстрадують нам осіб.

Тепер я хотів би уточнити питання, пов'язане з представником по захисту прав людини, у нас тут особа пан Кононенко. Пан Кононенко Денис, так?

КОНОНЕНКО Д.О. Так, все вірно.

ДЕМЧЕНКО С.О. Скажіть, будь ласка, у мене є таке міркування, я повністю з вами погодився з першими вашими тезами, але не погодився або не зрозумів висновки. Ви досить правильно сказали, що якщо ми проголосуємо відповідний законопроект, то ми створимо в нашій країні ситуацію задля того, щоб всі інші, які не будуть підпадати під ці норми, засуджені і вони зможуть звертатися до пенітенціарної служби з вимогою про переведення у відповідні установи, які включені до цього переліку майбутнього, отримувати відмови в переведенні і звертатися до ЄСПЛ і отримувати автоматично, напевно, рішення з компенсаціями фінансовими відповідними, з посиланням на статтю 3 разом зі статтею 14 Конвенції про захист прав свобод людини. Да? 3-а всім зрозуміла, 14-а – це питання дискримінації.

Ми з вами розуміємо, що засуджені особи – це захищена ознака, тобто особи, які знаходяться під контролем держави, і їх дискримінація є прямо підпадаюча під цю статтю. Всі засудженні сто відсотків будуть користуватися цим, і ми відкриваємо фактично ситуацію, проблему, колапс по всій системі пенітенціарній. Я не розумію, чому про це не каже Міністерство юстиції, але про це, напевно, маєте робити висновки ви. Тобто ми прямо законом встановлюємо норми, які фактично є порушенням Конвенції про захист прав і свобод людини і надають потім можливість захищатися в ЄСПЛ кожному, будь-кому, хто не є особою, яка повернута внаслідок екстрадиції. І таким чином ми отримаємо досить, не досить, а взагалі безглуздий розмір цього ризику, з яким далі боротися незрозуміло як будемо. Крім того, відповідною пропозицією ми відкриваємо коло корупційного ризику. Ви ж розумієте, коли на волю це конкретному суб'єкту кого

помістити туди, а кого помістити туди буде вирішення, то цей ризик також буде в наявності і це додасть цій проблемі ще додаткових проблем. Чи не бачите ви такого ж самого висновку, як я. І, якщо ні, то поясніть, будь ласка, що саме, на вашу думку, виключить такі звернення до ЄСПЛ і таку проблему додаткову, яка виникне внаслідок надання можливості використання статті 14 конвенції.

КОНОНЕНКО Д.О. Максимально повно все окреслили. Ми повністю підтримуємо цю позицію і погоджуємося з вами. В тому числі те, що ви окреслили, буде надання позовів ЄСПЛ щодо цієї категорії осіб, і це не позбавить від подачі позовів вже наявних ЄСПЛ ...*(Не чути)* наявної категорії осіб на даний момент. Тобто це не вирішує питання саме щодо умов утримання. Зі всіма іншими моментами Офісу Генерального прокурора ми погоджуємося, щодо переміщення і щодо всіх інших аргументів, пов'язаних з досудовим розслідуванням, як це відповідно місцем відбування покарання. Але саме звертаємо увагу на неналежні умови утримання щодо необхідності забезпечення їх щодо всіх категорій осіб, що в тому числі може понести наслідки, які ви вже окреслили і озвучили. Тому це одне якраз із застережень, які були прописані в позиції Уповноваженого.

ГОЛОВУЮЧИЙ. У мене уточнююче питання.

ДЕМЧЕНКО С.О. Пане Денисе... Да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зараз.

ДЕМЧЕНКО С.О. Да, будь ласка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Скажіть, будь ласка, у мене до представника Уповноваженого. Скажіть, будь ласка, якщо ваша позиція, що в Мін'юсті зараз може визначати ті...

_____ . Сто відсотків.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ...і зараз може визначати, то в чому тоді дискримінації в цьому законопроекті порівняно з існуючою ситуацією?

ДЕМЧЕНКО С.О. Тому що зараз він для всіх...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Олексійович, я не вас... Непотрібно мені, я запитав представника Уповноваженого.

КОНОНЕНКО Д.О. Добре. Зараз відповідно до КВК є встановлені норми КВК відповідно до статті 11, відповідні установи, де можуть відбувати покарання ув'язнені. І встановлений чітко перелік установ і чітко категорії осіб, які повинні відбувати покарання, в яких установах. Ми відповідно додаємо до цих категорій осіб, які повинні бути екстрадовані ...*(Не чути)* і вони повинні теж підпадати під наявні категорії, які встановлені КВК. Тобто це буде дискримінація по відношенню до інших осіб, які засуджені за даний вид злочину в межах території України, на нашу думку.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Позиція Міністерства юстиції, позиція Офісу Генпрокурора. Міністерство юстиції спочатку.

БАНЧУК О.А. Дякую.

Ми не погоджуємося з цими аргументами, по-перше, з приводу того, що там збільшення саме по цій категорії. У нас Урядовий уповноважений у справах Європейського суду з прав людини в складі і це представник Міністерства юстиції. І відповідний аналіз, він не виявив того, що саме по цій категорії, саме у зв'язку з цим законопроектом у нас збільшиться кількість заяв. Тобто, да, в нас є щодо інших установ, але в нас не збільшиться кількість саме щодо цієї категорії осіб. Це перше. І тому це тільки такі умоглядні, мені здається, зауваження, пробачте, з приводу того, що збільшиться кількість заяв.

А з приводу того, що зараз якраз вчергове звертаю увагу, що особливість в тому, що ми відповідно до 93 статті Кримінально-виконавчого кодексу маємо найближче визначати установу до найближчого місця проживання особи чи її родичів. Тобто визначено там відповідне правило. І це унеможливує нам роботу з екстрадованими особами. Ми повинні для вирішення цієї проблеми, але дуже важливої зараз проблеми, ми повинні і ми просимо, щоб ми це врегулювали цим законопроектом.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Офіс Генпрокурора.

ЛІТВІНОВА В.В. Колеги, ще хочу на що звернути увагу у відповідь на ваше питання, що ми з пані Висоцькою, заступницею міністра юстиції України, яка відповідає

саме за пенітенціарну систему, ми попередньо пропрацювали можливий цей перелік і визначили різні види установ, тобто середнього рівня безпеки, максимального рівня безпеки, так, щоб кожна категорія була охоплена. Але ми вибирали ці установи в тому числі з огляду на те, які перевірки в ньому проводили представники Уповноваженого з прав людини, і обирали такі установи, де ми як прокурори проводимо перевірки і знаємо ситуацію і безпекову, і з умовами тримання, і визначали цей попередній перелік з урахуванням того, щоб пропозиції Уповноваженого по цим установам були більш-менш про прийнятні умови тримання.

Тому я ще раз прошу все ж таки підтримати доопрацьований законопроект і враховувати, що це вам дійсно необхідно в умовах сьогодення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Так, Сергій Демченко, є ще питання?

ДЕМЧЕНКО С.О. Так, дякую. Я продовжу, в мене є ще питання. Я хотів, я не знаю, можливо, автори законопроекту, можливо, знову ж таки Офіс Генерального прокурора надасть відповіді на питання.

Відповідний законопроект згідно назви, згідно положень, він стосується саме засуджених осіб. Але є в тому числі норма, яка стосується підозрюваних, обвинувачених. Я хотів би... Це невідповідність, неузгодженість норм між собою чи є якийсь обґрунтування, що підозрюваний і обвинувачений – це також є засудженими особами?

ЛІТВІНОВА В.В. Шановні колеги, в назві написано: прийнято рішення про їх видачу в Україні, екстрибуцію, для притягнення до кримінальної відповідальності.

ДЕМЧЕНКО С.О. Засуджених осіб написано.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, ви ж повністю читайте назву.

ДЕМЧЕНКО С.О. Я повністю читаю назву. Давайте разом прочитаємо повністю назву. Давайте, відкривайте повністю. Щодо забезпечення дотримання прав і свобод засуджених, переданих в Україну для відбування покарання, а також щодо яких, засуджених, компетентними органами іноземної держави було прийнято рішення про їх видачу в Україну для притягнення до відповідальності або виконання вироку.

ЛІТВІНОВА В.В. З моменту притягнення до відповідальності до кримінальної ...

ДЕМЧЕНКО С.О. В умовах виключно про засуджених осіб чи ні?

ЛІТВІНОВА В.В. ... про підозру. Ні.

ДЕМЧЕНКО С.О. Ні. Тому, якщо мова виключно не про засуджених осіб, тоді має бути не тільки засуджені написано, а просто особи, які є підозрюваними, обвинуваченими. Будь ласка, тоді ми про це маємо зазначити по тексту документа. Інакше у нас невідповідність між положеннями, нормами законопроекту. Це перше питання.

Другий момент. Скажіть мені, будь ласка, ви пропонуєте в статтю 8 Закону про попереднє ув'язнення внести зміни, відповідно до яких визначити, що, як правило, засуджений до позбавлення волі через екстрадицію, як правило, окремо від інших осіб вони розміщуються, які перебувають під вартою. Скажіть, будь ласка, задля чого це і чому саме таке виключення, оскільки воно ніяким чином не відповідає тим виключенням і змісту виключень, духу виключень, які існують зараз окремого перебування? Задля чого? Чому?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Позиція Офісу Генпрокурора, позиція Міністерства юстиції.

ЛІТВІНОВА В.В. Наша позиція, це все ж таки більш правка Міністерства юстиції. Ми заперечували проти цієї правки, що вони мають триматися роздільно, і викладала це в своїх запереченнях. Бо була взагалі окрема стаття, більш широка норма, що вони завжди мають триматися окремо від інших категорій. А потім після доопрацювання залишили "як правило". Але ми вважаємо, що це "як правило" можна видалити без ніяких питань. Тому міністерство нехай обоснує, чому вони...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Міністерство юстиції.

БАНЧУК О.А. Колеги, можна ще раз, Сергій Олексійович, цьому. І ще, тому що я...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Повторити?

БАНЧУК О.А. Да, да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, прошу повторіть питання.

ДЕМЧЕНКО С.О. Це зміни до частини другої статті 8 Закону України "Про попереднє ув'язнення", пропонують зробити виключення до засуджених, які пов'язані з екстрадицією, щоб, як правило, вони містилися окремо від інших осіб, які перебувають під вартою.

Чому саме, задля чого? І обґрунтуйте, це зауваження не тільки моє і питання і Офісу Генерального прокурора, але і зауваження ГНЕУ, зауваження всіх інших наукових установ, які розглядали це питання.

БАНЧУК О.А. Позиція в цій частині може бути, тому що йдеться про... якщо буде йтися про осіб, які ...*(Не чути)* у вчиненні воєнних злочинів, то потрібно окреме тримання, тому для режиму у слідчих ізоляторах це якраз в нас є, є перелік широкий категорій осіб, де ми окремо маємо тримати. Тому з точки зору того, щоб забезпечити в нинішніх складних умовах в слідчих ізоляторах, потрібно ось такі нам правила.

ДЕМЧЕНКО С.О. Так тут мова не йде про воєнні злочини. Тут ознака у вас – екстрадовані особи, це зовсім інша ознака. А причому тут воєнні злочини?

БАНЧУК О.А. Да. Але тут якраз ідеться, ну, тому що може ітися в тому числі про цю категорію і ми повинні їх забезпечити окремо тримання.

ДЕМЧЕНКО С.О. Так якщо ви визначите безпосередньо, що це стосується тих, хто підпадає під воєнні злочини, чому це мають бути обов'язково тільки екстрадовані особи? Можливо, це мають бути і неекстрадовані особи, які підпадають під воєнні злочини? Таким чином має бути формулювання, а не ознака, що це має бути саме екстрадовані особи, ну, за вашою логікою.

БАНЧУК О.А. Тут також є особливість в тому, що ми передбачили можливість, що в одній установі може бути дільниця, знову ж таки, для цілей екстрадиції. Може бути дільниця як слідчий ізолятор і як установа виконання покарань. Тобто це на одній території юридично будуть дві установи. Це також потрібно враховувати, знову ж, особливість, особливість цю, що ми також цих осіб будемо утримувати в цьому переліку.

Ось для цього і потрібна ця особлива категорія нам. Ця особливо категорія. Наприклад, щоб не в слідчий ізолятор, зокрема київський, цих осіб відправляти і утримувати їх тут.

ДЕМЧЕНКО С.О. Я не зрозумів ваше обґрунтування, правда, і ви мене не переконали в цьому, Саш. Якщо ви маєте на увазі, ще раз кажу, осіб, які підпадають чи здійснили воєнний злочин і вони засуджені за нього, так треба і писати, що ви вважаєте, що вони мають міститися окремо. А якщо ви вважаєте, що це особи, які, як написано зараз, що це ті, які екстрадовані, що в них є необхідність окремо міститися. Так воно написано. Тут немає ознаки воєнного злочину в цьому...

БАНЧУК О.А. Так. Сергій Олексійович... Якщо дозволите, Денис Вячеславович?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу.

БАНЧУК О.А. Особливість... Просто це як приклад я зазначив, тому що чому для... можуть бути ці особи. Але це також... Інша ознака полягає в тому, що в одній установі може бути два як дільниця слідчого ізолятора і відповідно установи виконання покарань і відповідно в безпечному місці. І тому нам потрібно визначати цю окрему категорію, щоб знову ж ж в нинішній слідчій ізолятор, який є, наприклад, на сході країни чи в центрі країни, щоб ми їх не розміщали в цих установах, а у спеціально визначеному переліку, який буде наказом Міністерства юстиції визначати.

Дякую.

ДЕМЧЕНКО С.О. Зрозуміло.

І останнє питання в мене. Хотів би зрозуміти, по тексту закону в нас мова йде про засуджених, яких екстрадовано задля притягнення до відповідальності. Хто це такі особи і які це випадки, і що малося на увазі? Засуджені, яких екстрадовано для притягнення до відповідальності не для виконання вироку, а саме для притягнення до відповідальності. Хто це такі? Які це випадки?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, прошу, Олександр Банчук. У вас мікрофон виключений.

БАНЧУК О.А. Пробачте, да. В формулювання нинішньому йдеться, тому що підозрювані, обвинувачені і далі через кому засуджені. І притягнення до відповідальності ...*(Не чути)* підозрювані, обвинувачені, а засуджені, тобто там все через кому йде,

засуджені, це йдеться про уже відбуття покарання. Ось така наша логіка цих змін і ми підтримуємо її щодо цього переліку, який зараз передбачено у тексті законопроекту у відповідних змінах до статті 8 Закону "Про попереднє ув'язнення".

ДЕМЧЕНКО С.О. Я перепрошую, по тексту закону усюди мова йде про засудження до позбавлення волі...

ГОЛОВУЮЧИЙ. В якій нормі, Сергій Олексійович? Ви читаєте, ви норму цитуєте з пропозицій комітету чи з первісної редакції?

ДЕМЧЕНКО С.О. З пропозицій комітету. З пропозиції комітету я цитую норму.

ГОЛОВУЮЧИЙ. В якій...

ДЕМЧЕНКО С.О. Візьміть будь-яку норму зачитуйте, там, де засуджений до позбавлення волі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Нащо я буду брати будь-яку і цитувати? Ви ж це питання піднімаєте.

ДЕМЧЕНКО С.О. Будь ласка, я цитую норму. Ми візьмемо знову ж таки про попереднє ув'язнення, зміни. Засуджені до позбавлення волі, переданих в Україну для відбування покарання, а також підозрюваних, обвинувачених...

ГОЛОВУЮЧИЙ. А також, да.

ДЕМЧЕНКО С.О. А знову-таки засуджених, щодо яких прийнято рішення про їх видачу для притягнення до кримінальної відповідальності або виконання вироку. Далі у нас в назві йде щодо забезпечення дотримання прав і свобод засуджених і по тексту це йде, переданих в Україну для відбування покарання, а також щодо яких компетентним органом іноземної держави було прийнято рішення про їх видачу в Україну для притягнення до відповідальності.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так там же зазначено або виконання вироку.

ДЕМЧЕНКО С.О. Я розумію, а для притягнення до відповідальності, я маю на увазі, поясніть, хто такі засуджені, які нам передані в Україну для притягнення до відповідальності? Хто це такі і які це випадки? Зрозуміли чи ще раз?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу, Олександр Банчук і потім ...

БАНЧУК О.А. Можливо, да, ще Вікторія. Але в цій частині я читаю редакцію таким чином, що підозрювані, обвинувачені, ідеться в переліку, для притягнення відповідальності, але є також і засуджені, можуть бути за кордоном засуджені, але у нас, наприклад, вони можуть мати статус підозрюваного, обвинуваченого. І тоді... Є ж такі випадки, коли засуджений по одному злочину, але підозрюваний, обвинувачений в нас є інший. Тобто я так розумію також, що це може бути ситуація, і ми не повинні виключати такої ситуації. Для притягнення вони будуть підозрювані ...*(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чекайте, давайте ще Офіс Генпрокурора почуємо.

ЛІТВІНОВА В.В. Колеги, а можна, я дам слово, з нами тут присутня Олена Степанівна Романюк, вона у нас відповідає за правове забезпечення і саме за юридичну....

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте.

ЛІТВІНОВА В.В. Олена Степанівна, ви чуєте нас?

РОМАНЮК О.С. Да, підключилась.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Якщо є можливість, відео, ми на комітеті просимо, щоб ті, хто доповідає, з відео були.

РОМАНЮК О.С. Зараз, одну хвилинку. Дивіться, я поясню, чому тут застосовано термін "засуджений".

Справа в тому, що зміни вносяться зараз в КВК, в Кримінально-виконавчий кодекс. Саме для Кримінально-виконавчого кодексу застосовано термін "засуджений", бо інших термінів там немає. Обрано дві категорії осіб, цей закон у нас регулює. Перша категорія – це ті, які засуджені судами іноземними і передані в Україну для подальшого відбуття

покарання, це один міжнародно-правовий механізм і він регулюється окремо – це передані засуджені особи.

І друга категорія – це особи, щодо яких прийнято рішення про їх екстрадицію з метою притягнення до відповідальності або виконання вироку. Це інша категорія осіб, це ті, які ще не засуджені в іноземній державі, а щодо яких будуть компетентні органи України приймати рішення. В КВК ми обсяг, оці додаткові гарантії уже забезпечуємо уже наперед для них, коли вони будуть засуджені.

Тобто ми гарантуємо іноземній державі, що ті особи, яких вона буде сюди екстрадувати і які тут на сьогоднішній день будуть притягнуті до відповідальності, щодо яких буде вирок і цей вирок буде виконуватись в місцях позбавлення волі, що для них, коли вони в ці міста волі попадуть вже як засуджені, для них буде обсяг, додаткові гарантії, що вони будуть утримуватися саме в тих колоніях, перелік яких визначить Міністерство юстиції. По-іншому сформулювати, назвати їх просто особи ми не можемо, тому в самому проекті є така ситуація, коли все, що ми вносимо в КВК, ми пишемо, що це засуджені, щодо яких органом іноземної держави прийнято рішення про екстрадицію, щоб було зрозуміло, що це ті, які передавалися, екстрадувалися, або засуджені щодо яких приймалося рішення вже і про притягнення їх до відповідальності в тій державі.

А в Законі про попереднє ув'язнення вони всі через кому в залежності від їх статусу. Тобто це ті засуджені, які передані як засуджені, і називаються уже в залежності від того статусу, який вони будуть мати після їх передачі, це чи підозрюваний, чи обвинувачений, чи засуджений, але із застереженням щодо яких компетентним органом іноземної держави було прийняте відповідне рішення. Просто назвати їх особами, воно буде технічно невірно, оскільки, я ж кажу, зміни вносяться в два документи, і ці два документи вони мають свій понятійний апарат і встановлюють саме статус і якісь певні гарантії для осіб, які вже з тим статусом є. Тому така ситуація. Можливо, воно не зовсім якби звучить зрозуміло, але оце застереження, щодо яких прийнято рішення, воно має цю проблему знімати, воно пояснює, про яких осіб ведеться мова.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

ДЕМЧЕНКО С.О. Я бачу по очам, що майже ніхто вас не зрозумів, не тільки я, на жаль. Я хотів би зробити тоді, підвести ризику, колеги, відповідно до цих відповідей, які ми з вами отримали.

По-перше, ми маємо зрозуміти, що проблема відмови в екстрадиції, проблема не в тому, що у нас умови в камерах, не стільки умови в камерах, оскільки ...*(Не чути)*

наявність поганих умов в камері не тягне за собою застосування статті 3 Конвенції визначення порушення відповідних норм, визначення як катування. Це все-таки має бути ситуація, яка передбачає, коли є питання щодо нелюдських або умов, які принижують гідність особи, а це в тому числі і ставлення відповідних осіб, які працюють у відповідних установах і так далі.

Насамперед головна проблема, яка зараз стоїть перед країною при екстрадиції, це питання, пов'язане з війною. І це правильно сказав. Саме на це звернув в своєму листі і аргументував цим Офіс Генерального прокурора, що нам відмовляють у видачі громадян, оскільки країна не може забезпечити, гарантувати захист відповідним особам на території нашої країни. І це пов'язано не з тим, що у нас на заході більш кращі умови щодо наслідків війни, ніж на сході країни чи в центрі країни, це пов'язано трохи з іншим, а насамперед те, що я задавав... відсутністю бомбосховищ. Тому що в будь-який момент у будь-який куточок країни може прилетіти, на жаль, від нашого ворога в лапках "привіт". І якщо відсутнє бомбосховище, то будь-які найкращі умови, платні камери не виключають проблему ризику, внаслідок якого нам не екстрадують тих чи інших осіб. І питання вирішаться лише тоді, коли в нас будуть відповідні установи з бомбосховищами. На сьогоднішній день за моєю інформацією, і Мін'юст це не спростував, жодної такої установи не існує.

Другий момент, колеги. На жаль, використовуючи хибний шлях намагання вирішити цю проблему, ми породимо дуже погану ситуацію щодо прямих підстав для будь-якої особи, яка на сьогоднішній день відбуває покарання у відповідних установах, будь-якої особи, звертатися до ЄСПЛ і автоматично отримати порушення статті 14 через статтю 3 Конвенції щодо дискримінації. Це буде автоматично. Чому дискримінація? Я думаю, що всі вже зрозуміли, тому що ми вводимо дискримінаційну ознаку, а насамперед виключення для екстрадованих осіб. Вони не є за цією ознакою якимись особливими, вони не мають права на якісь кращі умови, ніж інші особи, які засуджені, і відповідно ми маємо підстави для застосування ЄСПЛ з цієї проблеми і просто відкриємо ще одне пілотне провадження з боку ЄСПЛ щодо нашої країни. Будь ласка.

Ще один момент. Це питання юридичного характеру. Вони не технічного характеру, як сказала представник Офісу Генерального прокурора, це юридичного характеру проблема назвати особу засудженою чи підозрюваною, а не технічного. І коли в нас в законопроекті... ми усюди ведемо, в тому числі і в назві, виключно про засудження особи і вдруг виникає питання, що ми врегульовуємо права, обов'язки осіб, які є підозрюваними, обвинуваченими, то це є неузгодженість назви законопроекту, тексту законопроекту, проблему, яку ми врегульовуємо.

І останнє. Відповідно до тексту я звернув увагу, що ми ведемо мову усюди фактично, крім оцього пункту про попереднє ув'язнення, там, де ми вносимо зміни, де мова про підозрюваний, обвинувачений, усюди ми ведемо первісно про засуджених осіб, про них іде мова. І щодо них стосується питання засудження осіб, які екстрадовані задля притягнення до відповідальності. Тому сказати про те, що нам екстрадується особа згідно цього терміну незасуджена, колеги, обманювати себе, будь ласка, але це досить взагалі непрофесійно.

Ми маємо зрозуміти, що це дійсно засуджена особа, значить, вона була засуджена в країні і вона екстрадована задля притягнення до відповідальності нашою країною. Випадки мені такі не сказали, я хотів би зрозуміти, про кого іде мова і про що іде мова насамперед. А казати про те, що ми не можемо визначати в законі питання, вести в законі мову не про засуджених, про інших осіб, які екстрадуються для притягнення до відповідальності, на мою думку, це безпідставно взагалі. Не можемо вести мову про осіб, які екстрадуються задля притягнення до відповідальності.

Тому, на мою думку, законопроект, по-перше, враховуючи принципові питання, він не вирішує проблеми, породжує нові проблеми, не має права на існування і його голосування ні в першому, ні в другому читанні. І для вирішення проблеми в цілому я пропонував би, є у нас профільний підкомітет, провести робочі групи і все, що необхідно, разом з учасниками сьогоднішнього засідання, інших залучити і, дійсно, вийти на якусь проблему, яку ми можемо вирішити іншим шляхом, який надав би результат, а не негативні випадки. Тим паще ще раз кажу, я вже задавав той перелік, який там планується зробити, ми не маємо на сьогоднішній день законодавчо визначених вимог до цих установ, які установи будуть попадати до цього переліку. Мін'юст ще не знає ці вимоги до сьогоднішнього дня. Це абсурдність, ви зрозумійте, абсурдність, що кажуть, що... От якщо буде перелік цих установ, то проблема відпаде по екстрадиції. Так ми навіть ще вимоги не визначили до цих установ. І, я підкреслюю, жодна з установ без бомбосховищ. Не вирішено проблему під час війни.

І знову ж таки звертаю увагу на законопроект, що він на постійній основі, а питання це таке, має тимчасовий характер, на час війни існує проблема відповідна на сьогоднішній день. Тому вводити ці норми, навіть перекреслюючи все попереднє, на постійній основі також є безпідставним, на мою думку, і нічого позитивного не вирішить в цій ситуації. Я би більш сфокусувався би, і Офіс Генерального прокурора, і колег з Міністерства юстиції на інших проблемах, які існують у нас в країні, – це пов'язаних осіб, яких нам екстрадують, це питання як скласти строки, сукупність вироків питання як вирішити, як вирішити питання 73-ї, де немає обмеження волі відповідно не співпадають

вироки і так далі, і так далі. Ми намагаємося ці питання вирішувати, але вони ще не до кінця, на мою думку, виглядають вирішеними. А щодо цього законопроекту. Правда, немає підстав взагалі його голосувати і на перше читання включати. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. Дякую, пане голову.

Єдине що, я і цей раз не дуже поступався Сергію Олексійовичу чергою, а в подальшому точно не буду цього робити. Це перша історія.

Друга історія.

ДЕМЧЕНКО С.О. Я вибачився і звернув на це увагу. Сережа, я без всяких. Дякую.

ВЛАСЕНКО С.В. Це, по-перше.

По-друге, мені дуже подобається термінологічний апарат, яким користується Офіс Генерального прокурора, зокрема, мені дуже подобається як вони називають Міністерство юстиції – о, господи, Міністерство юстиції. Я так теж буду в подальшому користатися. По-друге, шикарні умови тримання. Мені дуже подобається термін, я його теж дозволю собі використовувати в подальшому з посиланням на Офіс Генерального прокурора. І хотів би звернути, до речі, вашу увагу, що в нас пенітенціаркою опікуються лише жінки, і в Міністерстві юстиції це жінка заступник, і в Офісі Генерального прокурора, а ситуація все гірше і гірше. Я не претендую на сексизм в цій ситуації, але якось так причинно-наслідковий зв'язок простежується.

Але тепер серйозно давайте, без жартів. Бо це були жарти попередні, щоб потім ніхто мене не звинувачував ні в чому. Колеги, по-перше, погані умови тримання і забезпечення безпеки в період війни – це дві різні підстави для відмови в екстрадиції. І вони існують, і одна, і друга. Тобто погані умови тримання – це одна підстава у відмові в екстрадиції, а незабезпечення безпеки під час війни – це друга підстава для відмови в екстрадиції. Бо як це відбувається? Людину, яку екстрадують, він бере загальне правило і говорить, дивіться, я, припустимо, родом з Луганщини, то мене будуть тримати в такій-то колонії, а отам такі-то умови тримання, і тому ці умови тримання є такими, що не відповідають європейським вимогам, прошу мене не видавати в Україну. І суд вже тої країни, де ця людина перебуває, розглядає ці питання і приймає рішення, так чи ні.

Тому це питання якраз і робить спробу вирішити цей законопроект. Тобто вони говорять, ніякої дискримінації тут немає. Вони абсолютно спокійно жодного слова про те,

що ці місця утримання будуть визначатися, тому що там кращі умови утримання, про це жодного слова в законі немає. До речі, ця категорія людей, ті, які передані нам по екстрадиції або для притягнення до відповідальності, або для відбування покарання, вони є спеціальними суб'єктами самі по собі. Тому що вони окремі, ніж ті, які засуджені в Україні, або відбувають покарання в Україні, бо на них додатково розповсюджуються додаткові гарантії, передбачені зокрема міжнародними угодами України, тому їх можна виокремлювати, і говорити про те, що для цієї спеціальної категорії будуть обрані спеціальні місця утримання. Це і хоче зробити юстиція разом з Генеральною прокуратурою. Понятно, що вони роблять.

Але, колеги... Да, і, до речі, там говорилося багато про те, що ЄСПЛ там щось автоматично прийме. Нічого ЄСПЛ автоматично не приймає. Якщо буде пілотна справа, давайте ми дочекаємось, як вона буде вирішена. Пілотної справи по місцях утримання, наскільки я розумію, у нас нема за станом на сьогоднішній день. Тому і в кожному випадку ЄСПЛ буде вирішувати цю ситуацію окремо. Тому тут ризиків нема.

Ризики в іншому. Насправді умови тримання – це є додатковий, як правило, аргумент відмови в екстрадиції. Ключові підстави відмови в екстрадиції є, перше, необґрунтованість підозр, які вручають у нас правоохоронні органи. Давайте візьмемо останню відому підозру. Ми ж розуміємо про кого йдеться. Остання відома, найбільш відома підозра, там, де людина зараз на Аскольдовому перебуває. В невідомий час, в невідомому місці з невідомими спільниками, але ми встановили їх умисел, тобто вони ще людей не встановили, а умисел їх встановили. Якби ця підозра потрапила в будь-який європейський суд, вас би послали так далеко з цією підозрою, щоб ви б і не знали, куди вам іти. І в цьому є величезна проблема.

Друга величезна проблема – це матеріали, в яких навіть не змогли приховати політичний мотив. Я знаю низку таких справ, які завершилися тим, що люди отримали в тих країнах перебування не просто відмову в екстрадиції, люди отримали політичний притулок. Оце ключова проблема – якість підготовлених документів. Це ключова проблема, яка сьогодні існує в питанні екстрадиції. І якщо це питання не буде подолано, а ми будемо говорити про те, що ключова... Да, є така історія, треба показати, що у нас нормальні умови утримання для того, щоб ці додаткові підстави для відмови в екстрадиційному запиті не були використані. Але це додаткові підстави, я ще раз підкреслюю. Саме тому у нас з 14-го року жоден із ключових тих людей, які повинні уже були б сидіти у в'язниці, я маю на увазі: Янукович, Азаров, Ключев, вся інша ця конторка, жоден із них не те, що екстрадиції не піддівся, бо я розумію, що вони в Росії перебувають, але навіть не поставили їм червоний, Red Notice, із Інтерполу, бо там білими нитками

справи шити, розумієте? От в чому проблема. Треба Генеральній прокуратурі або, хорошо, не Генеральній прокуратурі, правоохоронній системі, треба професійніше працювати, і тоді буде менше відмов в екстрадиції. Бо, коли іноземний суддя читає в невідомому місці в невідомий час і стоїть прокурор, який розповідає, що це обґрунтована підозра, то я ж кажу, то відповідь дуже така: в большую прогулку идите.

І до тих пір, поки ми це питання не вирішимо, поки ми не піднінемо нормальний рівень екстрадиційної роботи. Я розумію, що пані заступниця не відповідає за міжнародний напрямок і це не її гріх тут в даному випадку, вона відповідає за тюрму. Але я ще раз кажу, з 2014 року жодного нормального екстрадиційного запиту не було, я за свої слова відповідаю.

Єдиний випадок, коли у нас була екстрадиція, була екстрадиція Каськіва, який сам погодився на екстрадицію, тому що є обмеження, під час екстрадиції не мають права йому пред'являти звинувачення. А він побачив, що йому пред'являють, рівно за одну секунду навіть тут вийшов із місць тримання і казав спасибо и досвідос, і досвідос. Він боровся спочатку там півтора місяці, але потім, коли дочитався, що йому пред'являють, вони зафіксували, що більше нічого йому пред'явити не можуть, бо такі вимоги екстрадиції і він приїхав сюди і звільнився за дві секунди. От в чому проблема ключова, от про це треба говорити більше.

Що стосується можливості прийняття за основу і в цілому? Такої можливості немає, пане голову, тому що насправді є багато технічних неузгодженостей. Я не розумію, чому для Офісу Генерального прокурора і для міністерства, в чому для Офісу Генерального прокурора і для Міністерства юстиції є такий поспіх, ну от з 2014 року вони цим питанням не займалися, а зараз вони прокинулися, вирішили це зробити. Ну два тижні ще потерпим до другого читання, але ми просто узгодимо низку неузгодженостей технічних, які є в цьому законопроекті.

Законопроект треба приймати, принаймні ми, може, теоретично, знінемо частину додаткових підстав для відмови в екстрадиції. Ну визначить Міністерство юстиції 3, 4, 5, 6 місць позбавлення волі, де такі люди будуть триматися, ну на наступній екстрадиції принесе, представник прокуратури принесе цей список і скаже, ось дивіться, ми забезпечили більш-менш нормальні умови. Це не знімає питання війни, бо це не про війну насправді, це іншу додаткову підставу знімає. Нк, давайте допоможемо Міністерству юстиції.

Але я ще раз підкреслюю, до тих пір, поки правоохоронна система, очолювана Офісом Генерального прокурора, не прийде до підготовки нормальних, реальних, обґрунтованих повідомлень про підозру і до тих, поки ці документи не будуть відповідати

міжнародним стандартам. Бо я ж кажу ще раз, я розумію, що ви звикли тут в Україні, у вас є сумашедший бакс, який приймає всяку біліберду, розумієте, бред якийсь і говорить про те, що це нормально і ми тут формуємо бредову практику судову. Я розумію, що є низка районних судів, які ви постійно носите в одні і ті самі суди, три, чотири суди на території України, в які ви ходите, які теж приймають цей бред у вас. Але, як колишній адвокат, скажу вам, що це легкий хліб для адвоката по великому рахунку. Дуже хочеться повернутися назад в адвокатуру і заробляти великі гроші на ваших дурницях, які ви записуєте в повідомлення про підозру. Я кажу ще раз, невідомий час, невідоме місце, з невідомими спільниками, але ми встановили умисел цих спільників, то людей не встановили.

Що таке умисел? Умисел – це відношення людини до події. Ви людину не встановили, а її відношення до події встановили, геніально, молодці. І це найбільш резонансне повідомлення про підозру в Україні, який є за станом на сьогоднішній день. Я знову ж таки ще раз підкреслюю, це не питання шановної пані заступниці, яка є у нас, вона ж, напевно, не відповідає за погодження повідомлень про підозру. Але це загалом меседж до Генеральної прокуратури. Тому законопроект, напевно, в першому читанні треба підтримати, звичайно, його треба доопрацювати, можливо, за скороченою процедурою. Але в цілому, пане голову, ви знаєте процедуру, як це працює в цілому, в цілому цей законопроект не буде підтриманий.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, колеги.

Сергій Соболев.

СОБОЛЄВ С.В. Дякую.

Шановні колеги, я вас, когось хочу обрадувати, когось розчарувати, але вчора закінчилося засідання моніторингового комітету Парламентської асамблеї Ради Європи, де доповідачем по питанню моніторинг Франції, була наша колега Єлизавета Ясько. Хто бажає, може з нею поспілкуватися, доповідь її буде надрукована в найближчі дні, бо ми ухвалили рішення відповідне, тепер це не є таємницею моніторингового комітету.

Про що йде мова? Яке ключове застереження для Французької Республіки? Нехай вас це не здивує, це абсолютно нелюдські умови утримання в місцях позбавлення волі, і в цілому в пенітенціарній системі Французької Республіки. Переповненість, невідповідність ніяким стандартам, кількість людей в камерах, умови, в яких вони перебувають, і так далі,

і так далі, і так далі. Як не пробували представники більшості і опозиції сенату Франції це спростувати, на жаль, факти неспростовні.

До чого я це веду? Да, дійсно, можливо, ми вирішимо якийсь досить конкретне питання, яке, можливо, теоретично дозволить нам в подальшому вирішувати інші питання, які стосуються екстрадиції. До речі, при обговоренні, як виявилось, це як ключова проблема абсолютної більшості країн Європейського Союзу і в цілому країн, які входять в Раду Європи.

Які рекомендації вносить відповідно доповідачі, які, я думаю, затвердженні сесією Парламентської асамблеї, яка відбудеться на початку жовтня. І ми звертаємося відповідно до юридичного комітету, профільного комітету Парламентської асамблеї Ради Європи, де, до речі, представлений наш колега, Сергій Володимирович Власенко, це робота, яка йому буде доручена, я думаю, ... *(Не чути)* врегулювання цих питань через загальні рекомендації, які будуть стосуватися декриміналізації цілого ряду статей, альтернативність відбування покарання і так далі, і так далі, і так далі.

До чого я веду? Мені здається, що і Офіс Генерального прокурора і Міністерство юстиції повинно через відповідне представництво Ради Європи в Україні, а ще краще через представництво України в Раді Європи, через пана Тарасюка, негайно включитися в роботу по розробці відповідних рекомендацій і відповідних резолюцій. Це питання, яке не просто уже назріло, а давно перезріло. Якби ви почули факти, в яких умовах утримуються в попередньому ув'язненні, в ув'язненні в найкращих так званих в'язницях Франції, у вас би волосся дибом встали.

Тому у мене велике прохання. Ясно, що це один із аспектів, не останній, який, можливо, дозволить нам абсолютно по-іншому вирішувати це питання. Але в той же час для нас є дуже важливими ті рекомендації, які зараз будуть напрацьовуватися, в яких ми можемо прийняти участь щодо майбутнього тих, хто зараз утримується, зменшення їх кількості через відповідні заходи і умови їх перебування там, де вони зараз відбувають покарання.

Тому я б в першому читанні підтримав би цей законопроект, але звернув би увагу на те, що ми з вами розглядаємо сьогодні лише один, не останній, да, важливий, лише один із аспектів, які не дозволяють сьогодні нам повноцінно займатися екстрадицією. Всі ці моменти мої колеги у своїх виступах зазначили. Я думаю, треба рухатися далі.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, давайте так, за результатами обговорення від мене пропозиція. Давайте змінимо, пропозиція змінити проект висновку наступним чином, що рекомендувати тобто Верховній Раді України прийняти в першому читанні за основу законопроект із пропозицією скорочення наполовину строків на внесення правок і пропозицій до другого читання. Добре? Тобто я цю пропозицію першою поставлю на голосування. Добре, колеги?

Тоді ставлю на голосування пропозицію ту, яку я озвучив: підтримати проект висновку комітету з урахуванням того, про що я зазначив, – перше читання і скорочення строків наполовину. Добре, колеги?

Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

БОЖИК В.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Васюк.

ВАСЮК О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гунько.

Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін.

ДИРДІН М.Є. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

КАЛАУР І.Р. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич. Князевич.
Макаров.

МАКАРОВ О.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маслов – за.
Німченко.

НІМЧЕНКО В.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Новіков. Новіков.
Павліш.

ПАВЛІШ П.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов.

ПУЗАНОВ О.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Соболев.

СОБОЛЄВ С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв.

ШПЕНЮВ Д.Ю. За.

НОВІКОВ М.М. Новіков – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Отже, рахунок у нас.

Новіков – за, да.

17 членів комітету – за, 1 – утримався, проти – 0. Отже, рішення прийнято. Дякую, колеги.

Сергій Владиславович, у вас рука піднята. Я так розумію, це з минулого?

СОБОЛЄВ С.В. Так-так ... *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да. Дякую, колеги.

Переходимо до наступного питання нашого порядку денного. Як ми з вами проголосували пропозицію, це вирішення питання щодо звернення до Голови Верховної Ради України щодо вирішення неузгодженостей в проголосованому законопроекті 9483-2.

Колеги, було запропоновано два варіанти вирішення цього питання проекту. Перший з них передбачає, що звернутись до Голови Верховної Ради і запропонували відповідні зміни. А саме: розділ XI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити пунктом 14.1 такого змісту: "14.1. Це установити, що тимчасово конкурс на зайняття посади керівника служби дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя проводить конкурсна комісія, яка утворюється Вищою радою правосуддя відповідно до пункту 23.11 розділу III "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про Вищу раду правосуддя".

Це буде означати, що, якщо простими словами, то, виходячи зі стенограми пленарного засідання, на якому голосувався даний законопроект і піднімалась відповідна пропозиція номер 56, яка ставилась на підтвердження, яка не була підтримана народними депутатами, наша колега народний депутат піднімала цю пропозицію. Виходячи зі стенограми, мова йшла про строк, протягом якого буде за особливим порядком здійснюватись добір на посаду дисциплінарних інспекторів. Тобто там була пропозиція 7

років, редакція першого читання була 5 років. Ми всі з вами знаємо, у нас були дискусії, ми обговорювали все на комітеті, думаю, що всі пам'ятають це.

От перший варіант, перший варіант, який запропонований, проект звернення до Голови Верховної Ради, він передбачає усунення таким чином, що зрештою цей строк буде становити 7 років. І другий варіант, який підготовлений як проект звернення до Голови Верховної Ради, теж вносяться зміни до пункту 23-11 розділу III Закону "Про Вищу раду правосуддя" і буде чітко зазначено, наприклад, що тимчасово, протягом 5 років з дня набрання чинності і далі за текстом. Тобто якщо ми з вами голосуємо перший варіант, то це буде означати 7 років усунення, позиція комітету, якщо простими словами. Другий варіант – це 5 років протягом саме такого строку тоді буде здійснюватись набрання дисциплінарних інспекторів на конкурсних на відповідних посадових засадах. Якщо коротко, такі дві пропозиції.

Сергій Власенко, вам слово.

ВЛАСЕНКО С.В. Дякую, пане голову.

Я не буду торкатися всіх питань, яких ми торкалися під час розгляду цього законопроекту. Ще раз підкреслюю, вважаю цей законопроект неконституційним, вважаю цей законопроект таким, що порушує базові баланси і так далі, і так далі, і так далі, ці всі застереження залишаються. Але абсолютно очевидно, що дійсно внаслідок непідтримання одної поправки відбулася ситуація, при якій є дійсно неузгодженості. І треба вирішити нам в один бік або в другий бік: в бік варіанту номер 1 – сім років чи в бік варіанту номер 2 – п'ять років.

Я би хотів зазначити наступне, шановні колеги. Я хочу нагадати вам всім, що як з комуністическим напором или с большевистским навіть напором, я би сказав, нам доводили, що... Коли ми голосували за сам законопроект, ми голосували за рекомендації Венеційської комісії. І це був ключовий аргумент, чому треба це підтримати. Бо це рекомендації Венеційської комісії, які лягли в основу рекомендацій Європейського Союзу.

Тому якщо ми послідовні, то нам треба всюди дотримуватись рекомендацій, в усіх питаннях дотримуватись рекомендацій Венеційської комісії. І коли Венеційська комісія писала про те, що іноземці можуть приймати участь у спеціальних процедурах призначення членів ВРП або дисциплінарних інспекторів, Венеційська комісія в усіх своїх висновках писала, що, в принципі, це ненормально, але на тимчасовий період (Тимчасовий період!) теоретично можна розглянути таку можливість. От так хитро вони написала.

Але знов-таки, колеги, я розумію, що і п'ять років – це тимчасовий період, і сім років, навіть якби ми записали сто років – це теж був би тимчасовий період, бо він типа обмежений часом. Але давайте, знов-таки давайте говорити, чому сім років, звідки виникла ця цифра. Тобто треба дві каденції Вищої ради правосуддя так обрати? Чому дві, чому не три, чому...? Я за те, щоб оця тимчасовість, якщо вже ми говоримо про те, що більшість у Верховній Раді прийняла цей підхід, то ми повинні забезпечити мінімальну тимчасовість. Насправді треба було її забезпечити лише на один раз для того, щоб цю систему нібито запустити, як вони кажуть, і так далі, і так далі. Тоді в цьому є логіка. А якщо ми говоримо про те, що, виявляється, тимчасово, це 7 років, це більше ніж ми обираємо Президента, це більше ніж ми обираємо Верховну Раду, це майже стільки, на скільки ми обираємо суддю Конституційного Суду, тобто майже жодна, ну, окрім суддів Конституційного Суду, жодна інша особа не обирається на термін 7 років в Україні.

Що це за тимчасовість така у нас? Звідки вона взялася? Тому, якщо іти за логікою Венеційської комісії, то нам треба обрати найменший термін із тих, які можливі у нас сьогодні. Я розумію, що в нас сьогодні вже із ситуації можливо тільки два варіанти: п'ять або сім. Тому треба обирати п'ять років і коригувати цей законопроект в сторону п'яти років, тобто це варіант номер 2, наскільки я розумію, із того, що сказав пан голова.

То треба підтримувати варіант номер 2, коригувати його в цю сторону, незважаючи на те, хто нам що говорить. Якщо ми дотримаємося висновків Венеційської комісії, їх не треба дотримуватися вибірково, їх треба дотримуватися в усьому, тобто це логіка, яка в мене є. Але я ще раз підкреслю, я вважаю весь закон неконституційним. Я вважаю весь закон таким, що порушує баланс формування судової влади, але в цій ситуації пропоную дотриматися, підтримати варіант номер 2 і саме з такою пропозицією вийти до Голови Верховної Ради від комітету. Тоді буде якась логіка хоча би, хоча би...

ДЕМЧЕНКО С.О. Не в цьому різниця між варіантами, Серьожа. Ти помиляєшся, там нема питання про 5 і 7 років, все питання про 5 років, просто різні формулювання ідуть. Це помилкове, не читав.

ВЛАСЕНКО С.В. Ще раз, поправите мене, я ж не проти, я ж не проти. Я за те, щоб...

ДЕМЧЕНКО С.О. Там просто два варіанти просто формулювання, а все це стосується, обидва варіанти, 5 років. Тому що ми не можемо на 7 років поправити, зал же проголосував за 5 років. Як ми можемо змінити позицію залу?

ВЛАСЕНКО С.В. Дуже...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, давайте по черзі, по черзі.

ВЛАСЕНКО С.В. Дуже просто, ми не міняємо ніяку позицію залу. У нас зал підтримав одну поправку і не підтримав другу, вони різні між собою. І подальше голосування може узгодити це або в одну сторону, або в іншу. В цьому і полягає узгодження. Ми можемо все зробити.

І тут немає жодної проблеми. Якщо у нас в зв'язку із тим, що злетіла одна поправка, у нас тут з'явилося 5 років, а в другому місці написано: 7, то ми можемо рекомендувати Верховній Раді або в одну сторону піти, або в іншу. Я за те, щоб ми пішли в бік 5 років.

Якщо навіть голова, презентуючи цю історію, сказав, що варіант другий – це чітко 5 років. Давайте проголосуємо за цей варіант. Давайте проголосуємо за цей варіант і йдемо в напрямку 5 років, і не морочимо собі голову. Тому що, я ще раз підкреслюю, жодна посадова особа в Україні не обирається на 7 років. Це не тимчасово уже, це уже більше ніж строково. Це більше ніж строково в цій ситуації. Це точно не один склад Вищої ради правосуддя буде обраний, і це уже не тимчасово. Якщо декілька складів Вищої ради правосуддя або в даному випадку інспекторів будуть обрані за цим критерієм, то це вже не тимчасово, хоча формально там строк обмежений, я кажу ще раз, і так далі. Можемо написати 100 років і теж говорити, що це тимчасово. Тому я за менший строк в даному випадку. Якщо другий варіант це чисто для всіх зрозуміла історія про 5 років, треба голосувати другий варіант.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Сергій Власенко, потім Роман Бабій.

ВЛАСЕНКО С.В. Сергій Власенко вже виступив, пане голову.

_____. Сергій Демченко.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Демченко, вибачаюсь.

ДЕМЧЕНКО С.О. Пану Роману Бабію, будь ласка, слово насамперед, потім я.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу, Роман Бабій.

БАБІЙ Р.В. Дякую, Сергій Олексійович.

Колеги, перша позиція – п'ять чи сім років. Як на мене, однозначно п'ять років. Я не буду говорити, що я це питання піднімав ще... Нагадаю, скажу, нагадаю, що це питання піднімав на комітеті, комітет не підтримав, зала підтримала, не підтримавши комітетську відповідну правку про сім років.

Я нагадаю, якщо не помилюсь, процедуру, як ми розглядали це в залі. Наша колега спочатку хотіла поставити на підтвердження обидві правки, які містять цей строк. Дійсно, вона говорила у розрізі цих правок лише про строк і пропонувала відхилити правку, не підтримувати правку і залишити варіант першого читання, це якраз п'ять років. І друга правка, якщо не помиляюсь, вона зняла її, оскільки була підтримка в залі 5 років, і зняла її, оскільки вважала, що автоматом в іншому місці виправиться. Якщо не помиляюсь... *(Не чути)* якщо не так.

Другу правку ми не голосували, вона взагалі не ставилась на голосування. Перша правка ставилась на голосування і зала підтримала 5 років. Тому, як на мене, однозначно тут позиція, що маємо запропонувати Голові Верховної Ради дійсно усунути неузгодженості і запропонувати все-таки усунути неузгодженості в сторону 5 років.

Другий момент, ті проект рішень, які направлені на електронну пошту, вони дійсно не містять варіанту 7 років. В одному варіанті записано 5 років у тій частині, яка не узгоджується з проголосованим залом варіантом, а в іншому варіанті, наскільки я зрозумів, може, ще є якийсь варіант, який я не бачив уже. А в другому варіанті просто прибирається цей строк і вказується: тимчасово... Зараз я зачитую...

_____ . Посилання на норму, де визначено 5 років там...

БАБІЙ Р.В. Да, прибирається взагалі строк, що автоматом робить, посилається...

ДЕМЧЕНКО С.О. Те і те однаково, лише конструкція різна просто.

БАБІЙ Р.В. Але і відповідно теж п'ять років. Єдине, що мені той і той варіант за суттю такий самий. Варіант щодо п'яти років мені редакційно, коли вказується конкретний строк, мені редакційно подобається більше, тим більше, в першому читанні так було. Але якщо все-таки, коли буде прихильність до другого варіанту, то тоді не бачу

необхідності там залишати слово "тимчасово", оскільки там виходить, згадується тимчасово, але без прив'язки до жодного слова. Тому мені здається, там зайве.

Це таке редакційне уточнення, якщо все-таки буде більшість комітету підтримувати той варіант, де строк взагалі не зазначається.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Роман Вячеславович.

Я Тимура попрошу по цій частині, щоб озвучили, пояснити, чому там про сім років йдеться в першому варіанті.

_____. Дякую. пояснюю. Дивіться , у нас ситуація в тому, що в нас неузгодженість між двома різними нормами – Закон "Про державну службу", Закон "Про Вищу раду правосуддя". Якщо ми кажемо про перший варіант, коли у нас залишається 7 років, ми тоді в Закон "Про державну службу", там, де зараз мова йде про 5 років, виключаємо взагалі згадку про будь-який термін і там зазначається, що тимчасово здійснює конкурс... Там іде мова виключно про конкурс на посаду керівника служби, здійснює конкурсна комісія, яка утворюється ВРП, відповідно до пункту 23.11. Закону "Про Вищу раду правосуддя". В пункту 23.11. у нас іде мова, що ця конкурсна комісія з міжнародним елементом діє протягом 7 років. От таким чином просто прибирається із Закону про держслужбу згадка про 5 років.

Другий варіант. Це коли у нас 7 років. Ми тоді в законі...

ГОЛОВУЮЧИЙ. П'ять коли, п'ять коли.

_____. Да, про 5 років, про 5ь років. Ми тоді в Законі "Про Вищу раду правосуддя" узгоджуємо з положенням Закону про держслужбу просто в цьому пункті 23.11. змінюємо: слово "сім" на слово "п'ять". Ось і все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, саме так.

БАБІЙ Р.В. Зрозуміло. Дякую за пояснення, пане Тимуре. Я... ну, тоді однозначно позиція за варіант з 5 роками.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, саме тому перший варіант про 7 років, а другий варіант про 5 років.

Сергій Демченко і потім Сергій Соколов. І потім Вища рада правосуддя, якщо, ну, є.

ДЕМЧЕНКО С.О. Ну, я спробую коротко. Підтримую те, що сказав пан Сергій Власенко, думаю, що дійсно доречно другий варіант, він краще виглядає. І слово "тимчасово", воно також доречно, я би його залишав би, оскільки питання 5 років може повторюватися: кожні п'ять років, щоб ми не викликали якогось подвійного трактування. Тимчасово на 5 років – воно зрозуміло. Тому я пропоную просто голосувати за другий варіант і рухатися далі.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Сергій Соколов.

СОКОЛОВ С.В. Да, дякую.

Колеги, я якраз хотів би уточнення. Ну, оскільки ми всі вже не заперечуємо, що ця норма тимчасова, для того, щоб не було ніякого подвійного тлумачення в майбутньому, можливо, все-таки так і треба записати: тимчасово тільки або лише на 5 років. Тоді і для нашого скликання, і для наступного скликання, і для виконавчої влади, і для президентської гілки буде абсолютно зрозуміло, що це норма діє тільки один раз на 5 років.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Владиславович, да, там... це усталене формулювання і в інших законах ми так пишемо, і там дійсно зазначено, що тимчасово і тільки протягом 5 років. Чесного кажучи, ніяких там подвійних формулювань бути не може.

Павло Павліш.

ПАВЛІШ П.В. Дякую. Вітаю, колеги. Я все ж таки до того, щоб у нас була така альтернативність думок викладена. Я за те, щоб ми підтримали перший варіант. І поясню чому. Звісно, тут вирішувати Голові Верховної Ради, але комітет, коли приймав рішення щодо ... *(Не чути)* років, то ми це питання вже обговорювали і визначилися.

Тому, я думаю, що рішення комітету має бути послідовним і прошу підтримати перший варіант.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Демченко, потім Роман Бабій, а потім Сергій Власенко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Колеги, давайте все-таки ясність внесемо, те, що сказав Тимур, не зовсім... відповідає тому, що скидували нам в чат групи, варіанти ці всі. Є варіанти оцього пункту 14, наскільки я зрозумів, запропоновані в двох редакціях. Правильно?

_____. Ні, ні, неправильно. Там в першому варіанті змінюється пункт 14.1., а в другому варіанті вносимо зміни в пункт 23.11. тому і виникло непорозуміння, тобто це два різні варіанти і зміни в першому варіанті і в другому в різні статті вносяться.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Саме так.

ДЕМЧЕНКО С.О. Я все зрозумів. Тобто різні статті, в нас мова іде про різні статті.

_____. Так, так.

ДЕМЧЕНКО С.О. Все, я зрозумів. Ну, так тоді однозначно другий варіант.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Роман Бабій.

БАБІЙ Р.В. Дякую, пане голово.

Колеги, да, ну, дійсно на комітеті підтримано варіант: сім років. Але ж давайте поважати зал. Більшість залу проголосувала, ну, однозначно і виходячи з обговорення, і це було каменем спотикання, скажімо так, і суттю дискусії, що саме п'ять років. І зараз, ну, спотворювати волю залу на комітеті, ну, якось для мене це дивно, чесно.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. Я дуже коротко. Знаєте, був такий колись політик Іван Салій, він пішов вже від нас. Він був мером Києва, був народним депутатом. І от, виступаючи з трибуни Верховної Ради, він один раз сказав таке, цитую, каже: "Лише дурень не міняє своєї позиції А я і не міняв".

Тому давайте не будемо діяти за порадами Івана Салія, бо ситуація змінилася. Так, дійсно комітет приймав рішення, виходячи з одних обставин і своїх міркувань. І говорити

про те, що комітет буде послідовний, якщо він буде підтримувати позицію, яка не була підтримана залом, яка не була... яка не узгоджується з позицією Венеційської комісії, ну, знаєте, це означає: от ми зробили помилку, давайте ми далі будемо її продовжувати. Тому я би радив все-таки зосередитися на другому варіанті і не голосувати за це.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, давайте ми по черзі поставимо обидва варіанти, спочатку варіант номер один. Якщо він не набере голоси, тому відповідно поставимо варіант номер два. Добре? І так вирішимо просто всю цю ситуацію.

Перший варіант. Нагадаю, він стосується, мова йде про 7 років. Другий варіант, якщо по-простому, про 5.

Тому, колеги, ставиться на голосування варіант номер один.

_____. Пане голово, дозвольте процедурно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу.

_____. От я просто відкриваю те, що нам скидували в чат ...*(Не чути)* щоб не було потім плутанини з нумерацією. Начебто так всі обговорювали варіант один – 7 років, варіант два – 5 років. Але просто боюсь, файли, варіант один у нас, я так розумію, все-таки про 5 років, якщо ми говоримо про проекти, які нам були надіслані.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте, я просто зачитаю, зачитаю, що пропонується.

ВЛАСЕНКО С.В. Пане голово, спробуємо простіше. Давайте проголосуємо просто 5 років чи 7. І все.

_____. П'ять або сім. Або так...

ВЛАСЕНКО С.В. А потім використаємо той варіант, який потрапляє під це. Ставте на голосування 7 років як ви хочете його ставити першим, ставте його першим. Тобто хто за те, щоб 7 років було строк повноважень – за, ті, хто проти, – проти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, давайте якусь процедуру збережемо. У нас є проекти. Ми зараз розберемось, які і що, чітко зрозуміло. Я зацитую просто, щоб не було маніпуляцій, обидва варіанти, щоб всі мали можливість розуміти.

Перший варіант звернення пропонується. Я звертаю увагу на кінець запропонованого проекту звернень, бо вони відрізняються вкінці в останньому абзаці, щоб ви розуміли.

Варіант один. Це пропонується в розділ XI "Прикінцевих та перехідних положень" відповідного законопроекту, який ми проголосували 9483-2, доповнити пунктом 14.1 такого змісту: "14.1. Установити, що тимчасово, конкурс на зайняття посади керівника служби дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя проводить конкурсна комісія, яка утворюється Вищою радою правосуддя відповідно до пункту 23.11 розділу III "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про Вищу раду правосуддя". Це варіант номер один.

ВЛАСЕНКО С.В. І це означає 7 років.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І це означає 7 років. Це пояснював Тимур. Прибирається строк... Ну, зрозуміло, да, всім? Це варіант номер один, він про 7 років. Зрозуміло? Тоді ставлю на голосування цей варіант. Всі розуміють, що голосуємо? Добре. Тоді ставлю на голосування цей варіант.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. Проти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик. Божик!

Васюк.

ВАСЮК О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. Проти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гунько.

Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін. Дирдін!

Калаур. Калаур!

Князевич.

Макаров.

МАКАРОВ О.А. Утримався.

КАЛАУР І.Р. Калаур... *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Іван Романович, не чуємо вас.

КАЛАУР І.Р. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За? Повторіть, будь ласка.

_____. Не підказуйте.

КАЛАУР І.Р. Калаур – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я чую, Калаур – за, колеги. Да, добре, приймається.

Маслов – за.

Німченко. Німченко!

Новіков.

НОВІКОВ М.М. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

КАЛАУР І.Р. Калаур – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, ми почули. Дякую.

ПАВЛІШ П.В. Павліш – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш – за.

Пузанов.

ПУЗАНОВ О.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Соболев.

СОБОЛЄВ С.В. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс. Фріс!

ФРІС І.П. Фріс – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс – за.

Шпенюв.

ШПЕНЮВ Д.Ю. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв – за.

Отже, рахуємо, колеги. 9 членів комітету – за, 4 – утримались і 2 – проти. Отже, рішення прийнято. Дякую, колеги.

Сергій Соболев, вам слово.

СОБОЛЄВ С.В. Шановні колеги, а тепер уявіть, що двічі питання буде внесено в зал і буде не підтримано. Що далі? Вони нам будуть розказувати казки, що ми блокуємо

рішення, неможливо нічого далі робити. В мене є пропозиція в зв'язку із цим. Поставте на голосування ...*(Не чути)* і підтримайте її. І тоді у Голови Верховної Ради буде хоч якась можливість для маневру. А так фактично таким рішенням ви блокуєте знову ухвалення відповідного закону. Тому поставте і другу пропозицію, я прошу підтримайте, залиште це дійсно на розсуд і консультацію Голови Верховної Ради.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло. Ну, є певна позиція комітету.

Я, дивіться, колеги, я не заперечую, що там Голова Верховної Ради, він має дискрецію. Наскільки я пам'ятаю, Регламент, може, мене хтось поправить з колег, він не зв'язаний нашою пропозицією. Йому навіть наше звернення не потрібно для того, щоб застосувати статтю 131 Регламенту і визначитися. Ну, чесно.

СОБОЛЄВ С.В. Але ж ми його робимо. Тому в мене пропозиція, поставте і другу і підтримайте. Ви ж ... *(Не чути)* Верховної Ради не буде підстави ... *(Не чути)* позицію, нехай зал визначиться.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Добре. Почута ваша пропозиція.

Роман Вячеславович.

БАБІЙ Р.В. Колеги, з приводу цієї пропозиції. Ну, слушне питання підняв пан Сергій. Тому що дійсно, якщо зала не... якщо Голова Верховної Ради внесе, визначиться, внесе на розгляд зали і зала не підтримає, то питання: що робити далі? Питання, неузгодженість залишається, ми знову, мабуть, будемо скликати комітет, знову голосувати, приймемо чи не приймемо – невідомо і знову затягуємо питання поновлення дисциплінарної функції Вищої ради правосуддя. Тому що, всі знаєте, що до цього закону підв'язано поновлення дисциплінарної функції ВРП. Тому є сенс в тій пропозиції, яку озвучив пан Сергій Соболев.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло.

Сергій Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Колеги, ну, цікава ситуація. Напевно, скільки живеш – стільки вчишся. Я вперше в житті, ну, на посаді народного депутата і вперше побачив насамперед,

що виходить, що комітет може вирішити... прийняти інше рішення, ніж прийняв зал у Верховній Раді. Це цікаво, давайте один одного поздоровимо, хто приймав участь у цьому прийнятті рішення. Ми знову ж таки започаткували новий парламентаризм. І давайте цю практику використовувати на майбутнє, всі рішення Верховної Ради ми з вами можемо скасовувати фактично і приймати протилежні. Напевно, це дійсно Комітет правової політики.

Мені жаль, колеги, жаль. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Соколов, вам слово.

СОКОЛОВ С.В. Ні-ні-ні, я вже висловився. Просто прошу поставити мою пропозицію.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Поставити вашу пропозицію на голосування щодо двох звернень до Голови Верховної Ради. Мені видається, що це дещо нелогічно, якщо ми голосуємо одну пропозицію, а при цьому...

СОКОЛОВ С.В. Ні, це не питання двох звернень, а це питання того, що в одному зверненні ми зазначаємо дві позиції, народ... *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дві позиції...

СОКОЛОВ С.В. І тоді це буде хоча б звучати логічно якимось після рішення Верховної Ради. Ми ж не ілюзійники з вами.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре.

Роман Бабій, потім Сергій Власенко. Я так розумію, Олег Анатолійович Макаров ще, да, теж слово?

_____. У мене два слова, я скажу, можливо, вирішимо. Давайте найдемо компроміс, який проситься. В другому зверненні написати: в разі непідтримки – та-та-та – сім, просимо поставити по п'ять. Тільки сформулювати... зараз я сказав, щоб було зрозуміло, але поставити ті формулювання, які стоять в цих статтях. І це в одному листі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Там здається, по Регламенту Голова має якісь пропозиції внести.

_____ . Ми і рекомендуємо внести пропозицію: у зв'язку з неузгодженістю поставити на голосування ту статтю, той варіант, де у нас кінцево виходить сім років. У разі, якщо не буде знайдена підтримка в сесійному залі, поставити на голосування ту статтю, в якій мова йде про строк п'ять.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре, я потім...

_____ . Але це фактично зміна попереднього рішення. Ми маємо тоді скасувати попереднє рішення, на мою думку. Ми ж... правильно? Уже ж одне рішення прийняли, якщо ми зараз друге приймаємо...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні-ні. Олег Анатолійович, я так розумію, говорить дещо про інше, якщо я правильно зрозумів, якщо неправильно, поправте мене. Те, що пропозиція Сергія Соболева, Сергія Владиславовича, поставити на голосування і другу редакцію звернення, запропонована до Голови Верховної Ради, але уточнивши, що внести такі пропозиції в разі неприйняття попередньої пропозиції. Правильно? Редакційно там.

_____ . Схоже на компроміс.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло.

У нас це не законопроект, це не альтернативні законопроекти, і тут ми звернень насправді можемо робити хоч два, хоч три.

Роман Бабій, прошу.

БАБІЙ Р.В. Колеги, з урахуванням ситуації, ще раз, щодо цього (*Не чути*), якщо ми дамо парламенту, залі парламентській, лише один варіант на розгляд без альтернативного, то ми затягнемо ще, ну, мінімум, мабуть, тижні на три вирішення питання, якщо зала не підтримає.

Ну, як варіант можна розглянути ту позицію, яку пан Олег озвучив. Дійсно, в рішенні це такі дати альтернативу для зали, щоб за одне засідання просто вже вирішили це питання остаточно. Щоб потім по новому колу не бігати нам з комітетом і так далі.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло.

Сергій Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. Дякую, пане голову.

По 131-ій Регламенту. Дійсно, ми нічого залу не пропонуємо, пропонує лише Голова Верховної Ради. Але Голова Верховної Ради не обмежений в кількості пропозицій по розв'язанню неузгодженостей. Тобто він може зробити одну пропозицію, може зробити дві пропозиції, може зробити три пропозиції. Він може зробити і пропозицію взагалі прибрати строки. Це його право, як вирішити ці неузгодженості. Ми лише свою позицію комітету висловлюємо і звертаємося до Голови, що от комітет бачить так. Хочете – підтримуйте. Не хочете – не підтримуйте.

Знов-таки, щоб в цій ситуації комітет не був крайнім у питанні, якщо дійсно Верховна Рада не підтримає 7 років. Давайте знайдемо ту альтернативу, про яку говорять колеги, і як каже Олег Анатолійович Макаров, яка виглядає як компроміс, що якщо перший варіант не знайде підтримки, то запропонувати одразу в залі, щоб не чекати два – три тижні, одразу в залі другий спосіб розв'язання. І Голова тоді як людина, яка не обмежена, він внесе... він оголосить, що у мене є така пропозиція: спочатку голосуємо сім років, якщо вона не проходить – голосуємо п'ять років. І все, і ми розв'яжемо неузгодженості. Ми дамо можливість Голові Верховної Ради розв'язати їх на одному засіданні Верховної Ради, не чекаючи другого чи третього. А чи приймемо він нашу пропозицію чи він скаже: а я внесу тільки сім - це вже його право, це хай він приймає рішення і хай він на себе тоді бере відповідальність. Це буде його відповідальність, якщо парламент зненацька не проголосує за сім років.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Колеги, з урахуванням обговорення тоді пропонується наступним чином. Пропозиція Сергія Соболева була поставити другий варіант теж звернення до Голови Верховної Ради. Єдине що, було уточнення Олега Анатолійовича Макарова, що додати редакційно, що в разі, якщо не будуть прийняті пропозиції по першому варіанту, ну, це редакційно просто секретаріат підправить от, то тоді поставити на голосування вирішення питання так, як запропоновано в другому варіанті.

Всім зрозуміло? Сергій Соболев. Сергій Владиславович, це була ваша пропозиція. Не заперечуєте, якщо в такі редакції я поставлю на голосування?

ССОБОЛЄВ С.В. Ні, не заперечую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, колеги, тоді ставиться на голосування. І друге звернення до Голови Верховної Ради, но саме з редакційним уточненням, що в разі, якщо не буде підтримано залом Верховної Ради перший варіант, який ми запропонували. Ну, і, знову ж таки, це питання повноважень Голови Верховної Ради.

Бабій. Прошу переходити до голосування. Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик, Божик.

Васюк. Васюк.

ВАСЮК О.О. За. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гунько.

Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Колеги, ще раз, зал, по суті, відхилив застосування семи років.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Олександрович, ми голосуємо.

ДЕМЧЕНКО С.О. Я зараз... я аргументую голосування.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Не потрібно. Ми вже голосуємо. Сергій Олександрович, голосуйте, будь ласка.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую.

Він, по суті, відхилив 7 років.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Позиція? Позиція ваша по голосуванню?

ДЕМЧЕНКО С.О. ... *(Не чути)* має бути відповідно до рішення...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін. Я потім до вас повернусь, Сергій Олексійович.

Дирдін.

Калаур.

КАЛАУР І.Р. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.

Макаров.

МАКАРОВ О.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маслов – за.

Німченко.

НІМЧЕНКО В.І. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш – утримався.

Пузанов.

Соболев.

ПУЗАНОВ О.Г. Утримався.

СОБОЛЄВ С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов – утримався. Соболев – за.
Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв.

Сергій Олексійович Демченко, голосуєте? Сергій Демченко, голосуєте?

Добре, тоді рахуємо, колеги. 10 членів комітету – за, утримались – 4, проти – 0.

Отже, рішення прийнято. Прошу і секретаріат врахувати.

_____. Там п'ятеро утрималось.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, у мене четверо. Четверо, ні, четверо.

Так, все, з цим питанням визначились, колеги.

Переходимо до наступного нашого питання порядку нашого денного – це оголошення про початок конкурсного відбору кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України, пункт 17 розділу V Закону "Про Конституційний Суд України".

Колеги, у нас...

_____. Пане голово, мікрофон у вас вимкнено.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, вибачаюсь, колеги. Всі знають, що прийнятий закон, має Верховна Рада оголосити відповідно конкурсу, запропоноване проєкт рішення комітету з відповідними додатками. Чи є необхідність обговорювати чи можемо переходити до голосування за оголошення даного конкурсу? Якщо немає необхідності обговорювати, переходимо до голосування за запропонований проєкт рішення комітету і відповідно оголошення конкурсу.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

Васюк.

ВАСЮК О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ваграс.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

Гунько.

ВЛАСЕНКО С.В. Утримався. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да-да, почув.

Демченко. Демченко!

Дирдін. Дирдін!

Калаур.

КАЛАУР І.Р. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.

Макаров.

МАКАРОВ О.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маслов – за.

Німченко. Німченко! Василь Іванович, не...

НІМЧЕНКО В.І. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. За. Все, дякую.

Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов.

ПУЗАНОВ О.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Соболев. Соболев!

Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенов.

ШПЕНОВ Д.Ю. Шпенов – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

ДИРДІН М.Є. Пане голово, це за конкурс, що там?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, за оголошення конкурсу.

ДИРДІН М.Є. За. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін – за.

Отже, рахуємо. 14 членів комітету – за, 1 – утримався, проти – 0. Отже, рішення прийнято. Дякую, колеги.

Наступне наше питання порядку денного – це проект Закону про внесення змін...

_____. Ще один конкурс.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да-да, точно, ще один конкурс. Це конкурс, оголошення конкурсу до Дорадчої групи експертів. Колеги, якщо немає необхідності обговорювати оголошення даного конкурсу, пропоную, як і в попередньому, перейти до голосування за запропонований проект рішення, оголошення відповідно прийняття пропозицій стосовно кандидатур до складу Дорадчої групи. Це про оголошення про початок прийняття пропозицій стосовно кандидатур до складу Дорадчої групи експертів від депутатських фракцій, депутатських груп.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

Васюк.

ВАСЮК О.О. За

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гунько.

Демченко.

Дирдін.

ДИРДІН М.Є. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

КАЛАУР І.Р. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.
Макаров.

МАКАРОВ О.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маслов – за.
Німченко.

НІМЧЕНКО В.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Німченко – за.
Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.
Пузанов.

ПУЗАНОВ О.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Соболев. Соболев!
Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв.

ШПЕНОВ Д.Ю. Шпенюв – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв – за.

Отже, рахуємо, колеги. 13 членів комітету – за, 1 – утримався, проти – 0. Отже, рішення прийнято. Дякую, колеги.

Переходимо до наступного нашого порядку денного. Це проект Закону 9582. Це проект Закону про внесення змін до пункту 8-1 частини другої статті 129 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" щодо уточнення повноважень з'їзду суддів.

Колеги, прошу співголову профільного підкомітету доповісти про результати розгляду на підкомітеті даного законопроект.

_____. Шановні колеги, підкомітет з питань правосуддя висновок розглянув і шляхом опитування прийняв рішення рекомендувати комітету його прийняти за основу і в цілому.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Сергій Демченко, прошу.

ДЕМЧЕНКО С.О. Можна?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, я ж сказав, Сергій Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую.

Я б хотів почути від авторів даної пропозиції аргументацію. У зв'язку з чим пов'язана необхідність відповідним особам мати заступника? І яким чином будуть вирішуватися витрати щодо цих заступників? І чому тільки одного заступника, а не двох, наприклад?

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую за запитання.

Пояснюю, колеги. Ми проголосували відповідний законопроект, внесли зміну до Закону "Про Конституційний Суд України" у відповідності до рекомендацій Венеційської комісії і першої рекомендації Європейської комісії щодо набуття статусу офіційного кандидатства. Там передбачені заступники для членів Дорадчої групи експертів. Для того, щоб з'їзд суддів у майбутньому мав повноваження приймати і відповідно делегувати таких заступників, необхідно просто це повноваження надати згідно Закону про судоустрій, бо це не регулюється Законом "Про Конституційний Суд України". Все.

ДЕМЧЕНКО С.О. Яка мета у заступників, чому тільки один? Задля чого заступник? Вони не встигають щось виконувати, якийсь обсяг зобов'язань...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Олексійович, ми це питання вирішили в законі, коли вносили зміни в Закон про Конституційний Суд. ...*(Не чути)* Венеційської комісії, заступники передбачаються за рекомендацією Венеційської комісії, за прийнятим Верховною Радою закону вже передбачаються заступники, коли не зможе здійснювати свої повноваження відповідний член Дорадчої групи експертів, тоді заступник здійснює його повноваження. Ось і все. Життя непередбачуване, так що може бути все що завгодно.

Колеги, якщо немає необхідності далі обговорювати, тоді пропоную перейти до голосування за запропонований проект рішення комітету, за основу і в цілому цей законопроект.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

Васюк.

ВАСЮК О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гунько.

Демченко.

Дирдін.

ДИРДІН М.С. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

КАЛАУР І.Р. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.

Макаров.

МАКАРОВ О.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Маслов – за.

Німченко Василь Іванович, мікрофон.

НІМЧЕНКО В.І. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Утримався. Дякую.

Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов.

ПУЗАНОВ О.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Соколов.

Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв.

ШПЕНЮВ Д.Ю. Шпенюв – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв – за.

Рахуємо. 13 членів комітету – за, 2 – утрималось, проти – 0. Отже, рішення прийнято. Дякую, колеги.

А, да, доповідачем по цьому законопроекту пропоную співголова профільного підкомітету Павла Павліша. Немає заперечень, колеги? Тоді прошу секретаріат...

Так, переходимо до наступного питання нашого порядку денного: це проект Закону про внесення зміни до пункту 20 Розділу XII "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про судоустрій і статус суддів" щодо завершення оцінювання суддів (реєстраційний номер 9455).

Прошу голову профільного підкомітету доповісти про результати розгляду на підкомітеті зазначеного законопроекту.

ПАВЛІШ П.В. Колеги, даним законопроектом пропонується врегулювати питання продовження оцінювання такого судді у випадку, коли Вища рада правосуддя відмовила в задоволенні подання колегії Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про звільнення судді.

Є ряд зауважень ГНЕУ щодо даного питання. Вища рада правосуддя в цілому підтримує прийняття законопроекту з урахуванням також зауважень. Підкомітет рекомендує комітету прийняти висновок, прийняти його за основу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Павло Васильович.

Я тоді спочатку надам слово Вищій раді правосуддя для того, щоб висловила свою позицію. Прошу, Вища рада правосуддя, вам слово.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Дякую, пане Денисе. Оксана Блажівська, Вища рада правосуддя. Дійсно надаючи, Вища рада правосуддя консультативний висновок, зазначила в ньому – основна мета і основна ціль, яка передбачає – ми зазначили про основну і найважливішу функцію. І ми вважаємо, що дійсно цей законопроект має місце і він розв'язує ряд питань, які на сьогодні виникли.

Вища рада правосуддя поділяє однозначно позицію, вона була підтримана усіма членами, запропонована. Однак хочу зауважити коротенько позицію, детальніше сказати. Фактично якщо ми говоримо про звільнення судді з посади, то це є в першу чергу конституційна функція Вищої ради правосуддя. Отже, при вирішенні питання звільнення судді з посади, зокрема в межах процедури кваліфікаційного оцінювання, саме Вища рада правосуддя зобов'язана перевірити вмотивованість, чи там неналежну вмотивованість та обґрунтованість рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів.

У разі виявлення саме недоліків, що є ключовим, що мають суттєве значення, зокрема вплинути на об'єктивність оцінювача, Рада правосуддя має не лише право, але й ми зазначаємо і обов'язок запобігти порушенню прав судді, що є ключовим. І в такий спосіб Вища рада правосуддя саме забезпечує конституційні гарантії незалежності суддів. Вища рада правосуддя з цією метою, саме задля того, щоб зберегти принципи незмінності суддів, їхні гарантії незалежності та фактично те, що ми говоримо, недопустимість порушення їхніх прав та гарантій щодо професії. І найключовіше, що було передбачено, саме завершення оцінювання суддів щодо яких Вищу раду відмовлено було в задоволенні подання про звільнення. Необхідно зазначити саме і ми просимо законодавців у консультативному висновку, саме на законодавчому рівні такі речі.

Вважаємо за доцільне передбачити Вищій раді, наділити її таким правом, як колегіальний конституційний орган, саме вказувати в своєму рішенні стадію щодо того чи іншого судді було вирішено питання повернути Вищій кваліфікаційній комісії і дозволити завершити процедуру. Бо, якщо брати рішення Вищої ради, ми вмотивовуємо, але сила того рішення підсилиться і позиція Вищої ради підсилиться, якщо ми саме, коли будемо повертати до Вищої кваліфікаційної комісії, будемо зазначати саме з якої стадії, на якій стадії це має бути дозавершено, це зекономить час і буде зрозумілішим.

Дякую. А законопроект підтримуємо, він є важливим для суддів. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, колеги. Дякую, Вища рада правосуддя.

У мене невеличке уточнення, що в проекті рішення, яке запропоновано комітету, там передбачено застосування частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України. І там зазначено, в тому числі, які пропонується розглянути зміни, які не є предметом розгляду в першому читанні. Це зокрема щодо врегулювання повноважень Вищої ради правосуддя відмовляти в задоволенні подання Вищої кваліфікаційної комісії про звільнення суддів, в тому числі відповідно до пункту і далі там по тексту. Уточнення повноважень Вищої кваліфікаційної комісії суддів щодо можливості підтвердження раніше направленою нею до Вищої ради правосуддя подання про звільнення і так далі. Ну, і те, що ви тільки що почули, обґрунтування від Вищої ради правосуддя.

Сергій Демченко, прошу, вам слово.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую.

У мене питання до Вищої ради правосуддя. Скажіть, будь ласка, ситуація, коли відповідний кандидат чи суддя-п'ятирічка, я не знаю, в залежності від того, який випадок, пройшов всі етапи оцінювання. Але за результатами всіх етапів оцінювання в кінці ВККС рекомендувало його звільнити. ВРП приймає рішення відмовити у звільненні цієї особи, і при цьому особа, я підкреслив до цього, пройшла всі етапи оцінювання. Який сенс направляти назад до Вищої кваліфікаційної комісії суддів документи цієї особи, чому Вищій раді правосуддя не прийняти одразу рішення? Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вища рада правосуддя може відповісти на ваше питання, а потім я ще додаю.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Дякую.

Якщо дивитися на повноваження Вищої ради правосуддя, Вища рада правосуддя не може підміняти повноваження Вищої кваліфікаційної комісії, а саме щодо підтвердження здатності, саме це дискреція Вищої кваліфікаційної комісії. І через те ми кажемо, що якщо ми вважаємо рішення Вищої кваліфікаційної комісії необґрунтованим і якщо просто суддя стадії, але ВККС дала негативну рекомендацію, тому ми рекомендуємо саме, можливо, що це була стадія, наприклад, співбесіди. Через те ми кажемо, це було дискрецією Вищої ради вказати, який етап, що має дозавершитися чи що має доуточнити Вища кваліфікаційна комісія. Це позиція Ради з цього приводу.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно те ж саме можу підтвердити, да, що якраз сенс в тому, що кваліфікаційне оцінювання здійснює Вища кваліфікаційна комісія, а не Вища рада правосуддя.

ДЕМЧЕНКО С.О. Добре, я почув. Тільки скажіть, яка це стадія буде, коли ви скажете, що повертаєте ВККС...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це залежить від того, з яких підстав відмовлено.

ДЕМЧЕНКО С.О. Конкретний випадок. Особа пройшла всі стадії, по всіх стадіям є висновки. Але кінцевий висновок – звільнити. Ви кажете, немає підстав для звільнення, але хочете повернути на якусь стадію, яку особа пройшла. Там нема чого з'ясовувати. На яку стадію ви будете повертати?

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Дивіться, за правилами, як відбувається. Коли до нас приходять цей документ Вищої кваліфікаційної комісії, ті, які надходили, ми вивчаємо всі матеріали. Вища рада правосуддя може витребувати у Вищої кваліфікаційної комісії повністю досьє судді, перевірити усі стадії, на якій стадії що суддя робив, проаналізувати рішення і з'ясувати, яку надавала відповідь Вища кваліфікаційна комісія судді, бо суддя може запитати, чому на тій чи іншій стадії, що відбулося у нього, і колегіально прийняти рішення. Якщо всі стадії пройшов, то ми розуміємо і обговорювали це питання, мабуть, це буде стадія співбесіди, якщо він до того пройшов усі стадії.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І у мене теж невеличке уточнення з огляду на ті рішення, які були попередні Вищої ради правосуддя у тих випадках, коли Вища кваліфікаційна комісія говорила, що не підтверджена здатність здійснювати правосуддя і направляла відповідне подання чи рекомендацію до Вищої ради правосуддя, Вища рада правосуддя, наприклад, вона говорила, що мотиви є недостатніми наведені і вона відмовляла у звільненні. При тому вона не має повноважень здійснити висновок про те, чи підтвердила особа здатність здійснювати правосуддя, тобто кваліфікаційне оцінювання чи ні. А у пункті 15 "Прикінцевих і перехідних положень" Конституції зазначено, що всі судді мають пройти кваліфікаційне оцінювання, і має бути висновок про підтвердження чи не підтвердження здатності здійснювати правосуддя.

Окрім того, була ще і практика Верховного Суду у нас з цього приводу, де вони говорили, що таким чином, коли Вища рада правосуддя відмовляє у звільненні, то

відповідно і висновок Вищої кваліфікаційної комісії, я боюся помилитися, втрачає юридичну силу. Тобто немає просто ніякого фінального рішення зрештою по таких суддях, чи підтвердив він здатність здійснювати правосуддя, чи не підтвердив. Відповідно не виконані положення пункту 15 "Прикінцевих та перехідних положень" Конституції України. От для того, щоб не було цієї невизначеності, і такі в нас є випадки, здається, більше 50 таких суддів по Україні є, для цього і пропонується, щоб Вища кваліфікаційна комісія суддів провела відповідну процедуру і передала матеріали Вищій Раді правосуддя.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Можна?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, прошу.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Дякую.

Дійсно, погоджую, підтримую вас, Денисе Вячеславовичу. Згадую, як ми обговорювали з Вищою радою правосуддя саме щодо цього консультативного висновку. Дійсно, чому ми кажемо дати нам право визначити стадію? Тому що кожен випадок судді є унікальним. І хочу звернути увагу, що ми найбільше говоримо і сьогодні, і вже з оновленою ВККС ми піднімаємо це питання, що рішення має бути вмотивоване. І саме Вища рада правосуддя оцінює рішення Вищої кваліфікаційної комісії на вмотивованість і маючи, якщо буде законодавцям така воля наділити саме дискрецію саме Вищій раді, щоб ми зазначали, яка стадія, оцінюючи досє, оцінюючи рішення ВККС, повернути саме до ВККС на ту стадію, яку Вища рада буде вважати, що не вмотивована задля того, щоб особа мала шанс підтвердити в подальшому свою здатність і повернутися до своєї професії, до основної функції відправлення правосуддя.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Сергій Демченко. Вас не чути.

ДЕМЧЕНКО С.О. Чути?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тепер чути.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую.

Два моменти в мене ще, будь ласка. Перше питання. Якщо знову ВККС вам по тим же самим підставам повертає, вірніше, спрямовує документи на звільнення судді і ще раз потім спрямовує, і ще раз, і так до безкінечності. Як ви це питання пропонуєте врегулювати? Це перший момент.

І другий момент. Чи не здається вам, що ви перекладаєте тим самим проблему Вищої кваліфікаційної комісії суддів при оцінюванні на плечі відповідної особи, яка претендує на посаду судді, тобто якщо вона не зробила якихось помилок при оцінюванні, пройшла всі етапи, ви бачите помилку ВККС і повертаєте знову, щоб особа проходила якийсь з етапів оцінювання, навіть останній, але це знову ж таки особу примушувати роботи подвійні зобов'язання, які насамперед не викликані подіями з боку... чи поведінкою з боку відповідної особи, а ще раз кажу, наприклад, помилкою ВККСУ.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це не ми здійснюємо, це норми Конституції України, як я говорю, пункт 15 "Прикінцевих і перехідних положень", де зазначено, що судді мають пройти кваліфікаційне оцінювання і підтвердити здатність...

ДЕМЧЕНКО С.О. Там не зазначено про повторне оцінювання... *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дозвольте я все ж таки... Я би хотів все ж таки закінчити і підтвердити здатність здійснювати правосуддя. Мова йде про тих суддів, по яким Вища кваліфікаційна комісія суддів зробила висновок, що вони не підтвердили свою здатність здійснювати правосуддя, тобто негативний результат кваліфікаційного оцінювання. Але при тому Вища кваліфікаційна комісія суддів згідно Конституції нашої повноваження по звільненню таких суддів має Вища рада правосуддя, хоча в Конституції передбачено, що не підтвердження здатності здійснювати правосуддя є підставою для звільнення, але йде розрив, що повноваження по звільненню – це повноваження Вищої ради правосуддя. Як би ми не хотіли, ми не змінимо зараз Конституцію. І тому отримавши негативний висновок Вищої кваліфікаційної комісії суддів, але при цьому Вища рада правосуддя, коли не звільнює таких суддів і не звільнює через те, що, на її думку, недостатнім чином мотивований висновок суду, то відповідно їх доля залишається підвішеною. Більше того, навіть попередній склад Вищої ради правосуддя у своїх рішеннях записувало не те, що особа підтвердила здатність здійснювати правосуддя, вони просто зазначали, що особа продовжує перебувати на посаді судді. Тому що Вища рада правосуддя не має

повноважень робити висновок за наслідками кваліфікаційного оцінювання. Таким чином ці особи у нас дещо в підвішеному стані.

Більше того, за практикою Верховного Суду, як я говорив, що висновок не має юридичної сили такий, відповідно немає результатів кваліфікаційного оцінювання. От ми і вирішимо цю неузгодженість для того, щоб люди мали можливість пройти з цієї стадії, згідно якої було рішення Вищої ради правосуддя, пройти процедуру, отримати висновок про підтвердженість чи не підтвердженість здатності здійснювати правосуддя.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую, пане Денисе. Нагадайте мені, будь ласка, можливість отримати на два мої запитання по суті відповідь від ВРП. Тому що ваша доповідь не стосувалася цих питань.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу, Вища рада правосуддя.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Дякую.

Дивіться, першочергово, що хочу сказати і дійсно чому ми підтримуємо цей законопроект. Задля того фактично, щоб дотримати основного правила Конституції саме щодо підтвердження здатності того чи іншого судді здійснювати правосуддя в тому чи іншому суді, в штаті якого він перебуває. Дійсно, для нас було важливим, і ми не можемо підмінити Вищу кваліфікаційну комісію, і це не наша дискреція, коли ми говорили, що рішення Вищої кваліфікаційної комісії невмотивоване і не підтримували позицію. То ми не можемо дати оцінку саме, це була дискреція Вищої кваліфікаційної комісії.

Щодо кількості, скільки це має відбуватись. Це дискреція законодавця, ми з цього приводу дамо оцінку. Дійсно, зараз ми бачимо, що законодавець, і це доцільно, дається шанс людям підтвердити ту здатність. І саме це уже обов'язок і дискреція Вищої кваліфікаційної комісії провести щодо таких осіб усі процедури, надати таким діям суддів оцінку, вони завершили, на якій стадії це не відбулося. Ми знаємо, що багато було питань і Верховний Суд з цього приводу виказував позицію, скажімо, коли особа оскаржувала саме оцінку практичного завдання. Ми надавали оцінку тому, як це відбувалося, долучалися суддею обґрунтовані, на думку судді, підстави, чому так відбулося. І з цих підстав колегіально Вища рада приймала рішення. І як правило основним меседжем у рішенні Вищої ради правосуддя, коли ми оцінювали рішення ВККС, була невмотивованість, що не по кожному ґрунтувалося пункту. Через те ми вважали, що потрібно надати судді такий шанс. Скільки таких шансів має бути? Ну, мені важко

сказати, це прерогатива законодавця запропонувати. Але такий шанс має бути і процедура має бути завершена в кожного судді.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Сергій Демченко, ще питання?

ДЕМЧЕНКО С.О. Да, дякую.

Останнє. Давайте от на прикладі, щоб я ще раз зрозумів. От, наприклад, суддя Банчук, да, вона взяла, вернее, вона пройшла всі етапи кваліфіціювання, але кінцевий висновок Вищої кваліфікаційної суддів, вони вважають, що внаслідок того, що суддя на питання строків давності, замість одного року сказала три роки. Ви це перевірили, побачили, що, ну, це неправильно, що дійсно суддя правильно відповіла, що має бути три роки, а не один рік, скасовуєте чи відмовляєте в звільненні відповідної судді і повертаєте ВККС. Повертаєте і кажете, шановні, проведіть ще раз, будь ласка, співбесіду із суддею Банчук. І суддя Банчук фактично згідно вашого рішення з початку починає співбесіду і проводиться з нею цей етап в повному обсязі, нові якісь питання задаються, і так далі, і так далі. Чи не вважаєте ви в цьому порушення, ще раз кажу, прав судді Банчук, яка вже пройшла відповідний етап оцінювання і лише внаслідок помилки Вищої кваліфікаційної суддів отримали негативну рекомендацію?

Чи маємо право примушувати цю особу повторно проходити заново фактично етап, який вона успішно пройшла, за вашою оцінкою? Що в такому випадку ви вбачаєте? Чи це така доля суддів, що вони мають іти десять кругів аду, повторно і повторно, навіть якщо це помилка органів суддівського врядування, які проводили відповідні оцінювання?

Дякую.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Дивіться, ми фактично, якщо ще раз подивитися на ключове повноваження Вищої ради правосуддя і на Вищої кваліфікаційної, треба розділяти ці повноваження. Я не пам'ятаю саме тієї судді, яке ви зазначаєте, і це буде мабуть неправильно, якщо я зараз скажу ту чи іншу позицію, вона буде не об'єктивною, а мабуть суб'єктивною. Але, якщо дивитися широко на це питання, а скажіть, будь ласка, а буде краще, якщо ми одразу б його звільнили її чи його цю суддю і не дали шансу ще раз підтвердити свою здатність? Мабуть, в такий спосіб ми б дійсно обмежили її право підтвердити здатність. А вже як вона пройде цю співбесіду чи з тієї стадії, на якій у неї відбулися ті чи інші невідповідності, які потребують перевірки. Це ж може відбутися, залежно яку стадію особа не пройшла, ви розумієте.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дивіться, я перепрошую, просто в діалозі може ми швидше завершимо, тому що колеги вже зляться, що я багато питань вам задаю. Може, просто в цій ситуації не треба особі проходити якусь знову ж таки стадію, а повернутися щодо прийняття рішення. Це є стадією оцінювання – прийняття рішення?

БЛАЖІВСЬКА О.Є. ВРП? Кінцевого просто ВРП рішення, правильно я зрозуміла?

ДЕМЧЕНКО С.О. Ні, ВККС прийняття рішень. Ви повертаєте і кажете, ви знаєте, суддя Банчук правильно відповіла, ви помилково написали, що це неправильно і це не є підставою для звільнення. Ми відмовляємо у звільненні і повертаємо вам для прийняття рішення, не для проходження нової стадії, а вже для прийняття рішення, оскільки всі стадії ця особа пройшла. Тобто з цим ви можете погодитися чи ви вважаєте, що все-таки знову ж таки має якусь стадію проходити?

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Дивіться, чому ми кажемо, надати нам повноваження, ми довго обговорювали, дійсно, це складне питання, обговорювали саме чому ми кажемо з конкретної стадії. Задля того, що коли ми повертаємо, кажемо, що рішення ВККС не підлягає задоволенню, ми прийняли протилежне рішення, рішення ВККС, щоб не було повністю усіх стадій заново, суддя не проходив всі етапи там. А ми кажемо, дайте нам право саме, щоб ми вказали, ми бачимо ту чи іншу невідповідність, зазначаємо про неї в рішення задля того, щоб суддя уникнув усіх кіл, а лише на тій точці, на якій було зазначено ВККС ту чи іншу невідповідність того чи іншого судді. Через те, ми вважаємо, це навпаки спростить цей процес і пришвидшить, щоб він не проходив знову сім кіл аду, вибачте за таке слово.

ДЕМЧЕНКО С.О. Ні-ні, ми все з вами однаково мислимо. Просто я пропоную от додати до тих пропозицій, що ви можете визначити стадію, а можете визначити просто для прийняття рішення вже, непроходження чергової стадії для судді, розумієте? Це дискреція вже ВККС, і ви її не втрачаєте.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Можливо, так, можливо, не казати стадія, а саме визначення, ну, це вже на розсуд законодавця.

ДЕМЧЕНКО С.О. Можливо. Ми в першому читанні голосуємо?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, дивіться, саме тому я і зачитав, що 116 статтю Регламенту з посиланням на те, в якій частині.

ДЕМЧЕНКО С.О. Все, я зрозумів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тоді, колеги, переходимо до голосування за запропонований проект рішення комітету.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

Васюк.

ВАСЮК О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ.

Власенко. Власенко!

Гунько.

Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін. Дирдін!

ДИРДІН М.Є. Дирдін – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Калаур.

КАЛАУР І.Р. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.

Макаров.

МАКАРОВ О.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маслов – за.

Німченко.

НІМЧЕНКО В.І. Німченко – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Німченко – за. Дякую.

Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За.

Пузанов

ПУЗАНОВ О.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Соболев.

Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв.

ШПЕНЮВ Д.Ю. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв – за.

Отже, рахуємо. 15 членів комітету – за, проти – 0, утримались – 0. Отже, рішення прийнято. Дякую, колеги.

Переходимо до наступного нашого питання нашого порядку денного. Це проект Закону про внесення змін до розділу XII "Прикінцеві та перехідні положень" Закону України "Про судоустрій і статус суддів" щодо особливостей призначення на посаду судді в умовах воєнного стану (реєстраційний номер 9439).

Прошу голову профільного підкомітету доповісти про результати розгляду... співголову профільного підкомітету доповісти про результати розгляду на підкомітеті.

ПАВЛІШ П.В. Колеги, підкомітет з питань правосуддя розглянув висновок і пропонував комітету більшістю підтримати його за основу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Павло Васильович.

Я тоді спочатку... чи є необхідність обговорювати даний законопроект спитаю? Я би тоді спочатку надав слово Вищій раді правосуддя. Да, ми розуміємо, ми говорили це на початку, щоб висловила позицію Вища рада правосуддя, свою позицію.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Дякую, пане Денисе.

Дійсно, при обговоренні... Я не виказую свою позицію, а виказую Вищої ради правосуддя, яка була зазначена в консультативному висновку. Дійсно відбувалися дебати щодо даного законопроект. Але ми розуміємо саме ключовий аргумент чому це саме зараз назріло це питання. І якщо говорити загально, зараз зупинюся детальніше на консультативному. Але основний посыл і основний меседж Вищої ради правосуддя полягає в тому, якщо ми аналізуємо Конституцію, ми кажемо, що Президент є гарантом національної безпеки України і це його конституційне повноваження, тому з огляду на війну, на ті всі останні події, а сьогодні, особливо, якщо ми кажемо те, що стосується судової системи, питання колаборації, питання державної зради в судовій системі, воно є надзвичайно складним питанням і воно не має мати місця взагалі. Тому, ми вважаємо, задля того, щоб уникнути саме загрози національної безпеки, можливо, саме на час війни допустити такий механізм.

Також у своєму консультативному висновку ми трошки пішли далі, хоч ми і не маємо законодавчої ініціативи, але ми аналізуємо своє бачення і свою позицію виказуємо, і вона полягає в наступному. Вважаємо також за доцільне як тимчасовий захід для забезпечення національної безпеки України та національних інтересів в умовах війни надати право також Вищій раді правосуддя відкликати подання про призначення того чи іншого судді на посаду судді у разі, і саме тут, на чому ми акцентуємо увагу, у разі отримання Вищою радою правосуддя інформацію, яка свідчить про вчинення особою, щодо якої внесено подання саме порушень, які стосуються колаборації і державної зради.

Тому підтримуємо і доповнюємо позицію. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло. Дякую.

Богдан Сильвестрович Моніч, Вища рада суддів України. Вашу позицію, якщо можливо почути позицію Ради суддів України, якщо ви на зв'язку. Поки не на зв'язку.

У нас запропонована Служба безпеки України і Національне антикорупційне бюро України. Позицію Служби безпеки України з цього приводу.

ЛИСЮК А.О. Доброго дня, шановні присутні. Службі безпеки...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пан Андрій, у нас представитись потрібно.

ЛИСЮК А.О. Лисюк Андрій – заступник начальника головного управління центрального апарату Служби безпеки України, уповноважений для розгляду подібних питань.

Опрацьований був законопроект. В цілому служба підтримує законопроект. Але теж пропонуємо де в чому працювати саме в цій позиції. В частині врегулювання самого порядку взаємодії між Службою безпеки України, Офісом Президента, Вищою радою правосуддя при вирішенні порушеного законопроектом питання.

Крім того, пропонуємо, окрім, скажімо так, надання інформації щодо вчинення наявності або відсутності негативних відомостей щодо вчинення певними кандидатами правопорушень, пов'язаних з загрозою національної безпеки, ввести перевірку саме на наявність такої інформації ще на стадії подання Вищою радою правосуддя відповідних документів до підпису Президенту. І враховуючи те, що введений військовий стан, оперативна обстановка змінюється, інформація може бути отримана в будь-який момент щодо можливих, скажімо так, негативних наслідків в цілому для країни, для системи правосуддя, ми підтримуємо позицію можливості надання подібної інформації

Президенту і відповідно надання повноважень Президенту повертати для повторного розгляду до ВРП відповідних подань.

Ми вважаємо, що наразі, враховуючи ситуацію, в якій перебуває країна, цей законопроект є саме вчасним і він має бути підтриманий Верховною Радою.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Національне антикорупційне бюро України. Є у нас представник? НАБУ є? Немає у нас представника. Богдан Сильвестрович Моніч на зв'язку, голова Ради суддів? Не на зв'язку.

Добре. Роман Бабій, потім Сергій Демченко, потім Сергій Власенко.

БАБІЙ Р.В. Дякую, пане голову.

Частково свою позицію ...*(Не чути)* обговорювали питання порядку денного. Знову ж таки, чи є проблематика? Напевно, є, особливо в умовах війни. І я розумію авторів законопроекту в намаганнях... у тому, що вони там зафіксували певну проблему і в намаганні її розв'язати, але питання в способах її розв'язання. Дійсно, у нинішній час, під час війни, після внесення... з врахуванням того, в якій обстановці працюють правоохоронні органи, СБУ зокрема, і представник СБУ це підтвердив, дійсно, інформація може поступати із запізненням, скажемо так. Але я не розумію, що заважає СБУ подавати відповідну інформацію до Вищої ради правосуддя, а не до Президента. У разі механізму, ще раз, Президент, якщо буде залучений в цю процедуру, у Президента будуть виникати величезні питання з приводу конституційності. Є випадки, на превеликий жаль, напевно, колаборації кандидатів в судді, громадян України, будемо відверті, з окупаційним режимом. І, звичайно, таким людям не місце, тим більше в судовій системі.

Але є можливість все-таки напрацювати нормальний механізм, який відповідатиме Конституції України. І ми, до речі, перед комітетом, коли з колегами обговорювали ці питання і також прийшли до думки, щодо того, зокрема, пропозиції, яку озвучила пані Оксана від ВРП, щодо того, що ВРП дійсно, мабуть, варто надати право відкликати своє подання. Це такий механізм відповідатиме Конституції, і це вирішить, напевно, ті проблеми, які констатували автори законопроекту.

Але в такому вигляді, і знову ж таки замінити оцей механізм, який пропонується авторами, на більш, як на мене, на конституційний, який теж буде ефективним в рамках внесення правок неможливо, бо це кардинально інша концепція, кардинально інша ідея.

Тому для цього потрібно, очевидно, вносити другий законопроект, а цей законопроект не рекомендувати Верховній Раді голосувати.

А чому не рекомендувати? Я вже сказав, коротко підсумую, що, на моє переконання, він не відповідає Конституції і з тих підстав, що повноваження Президента щодо призначення суддів дійсно носить церемоніальний характер. Те, що Президент не швидко, інколи дуже не швидко, виконує цю функцію і досить довго лежать подання, це вже, мабуть, інша проблематика. А те, що Конституція чітко говорить, що повноваження Президента визначаються цією Конституцією, а не будь-якими іншими законами. І я розумію, що Конституція у нас не дуже пристосована до воєнного часу, але це якраз не той випадок, коли ми не можемо запропонувати альтернативні працюючі, але конституційні механізми для розв'язання цієї проблематики. Тому, я вважаю, що в такому форматі законопроект 9439 підтримувати не варто, варто зосередитись, дійсно, на пошуках механізму, який буде дійсно підтриманий в залі Верховної Ради і не викликатиме таких питань щодо його конституційності.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Роман Вячеславович.

Сергій Демченко, потім Сергій Власенко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую. У мене запитання, якщо дозволите, до працівників Служби безпеки України.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, прошу.

ДЕМЧЕНКО С.О. Скажіть, будь ласка, давайте спроектуємо ситуацію, наприклад, в цій редакції чи в іншій, я не ту пропозицію, не ту не думаю, що вона є конституційною. Спроектуємо, да. Відповідно СБУ робить якесь посилання, звернення до Президента, що якась особа є за їх інформацією колаборантом чи ще кимось, да. Це виключно за матеріалами СБУ. Президент відповідно повертає ці матеріали, матеріали стосуються якогось судді п'ятирічки, п'ятирічка суддя продовжує отримувати заробітну плату, суддівську винагороду, перепрошую. Продовжується це місяць, два, рік, три, країна витрачає кошти. Потім запитують в СБУ: у вас є щось нове? У нас нічого нового немає. Що в такому випадку, на вашу думку, чи не відбувається тут питання щодо порушення прав відповідної особи, що вона три роки була фактично обмежена в реалізації права на працю і продовження своєї суддівської кар'єри, як на вашу думку? Я вже не кажу про ці

витрати держави, які фактично були здійснені без якоїсь віддачі для країни, тобто фактично на вітер викинуті ці кошти.

ЛИСЮК А.О. Я розумію, про що ви задасте питання. Є певні обмеження, установлені Кримінальним процесуальним кодексом. Якщо ми кажемо про, наприклад, досудове розслідування, є певні строки і мають бути прийняті певні рішення процесуальні по кожній особі. Проте є інформація, є випадки, коли здійснюється певний обсяг контррозвідувальних заходів, в ході яких, можливо, може бути отримана інформація, яка ніяким чином не дозволяє певній особі взагалі долучатися до здійснення правосуддя в країні.

Можливо, на мою думку, треба більш ретельну, скажімо так, дискрецію зробити з приводу того, яка саме інформація може бути підставою для прийняття відповідних рішень і Президентом України, і Вищою радою правосуддя. Чи взагалі людина... Враховувати, скажімо так, викладені у відповідних даних служби фактажу, скажімо так, саме критерії до цієї інформації, мабуть, що треба досить детально изложити, можливо, в законопроекті або якусь відсилочну зробити статтю.

Я розумію, про що ви кажете, я розумію про те, що проходить час, певним чином може бути недоведена винуватість чи невинуватість певної особи у вчиненні правопорушення. Проте сама наявність певних ознак протиправної діяльності, на мою думку, має бути врахована при прийнятті рішення щодо рекомендування призначення особи на посаду судді. Це найвищий, як на мене, ступінь поваги нашого суспільства до держави, тому тут має бути врахована позиція служби.

Я не готовий дискутувати з приводу обмежень строків перевірки цієї чи іншої інформації, доведення її, це, на мою думку, треба в кожному конкретному випадку визначатися. Або закріплювати це законодавчо, що має бути в цьому поданні, в цій інформації і яким чином вона має бути сприйнята Вищою радою правосуддя, коли вона буде розглядати за присутності згідно законопроекту представника служби і за присутності цієї особи, відносно якої надана ця інформація.

Ну, от під час цього обговорення має якраз і бути прийняте рішення, одне з двох: або людина проходить, або людина не проходить, як на мою думку.

ДЕМЧЕНКО С.О. Добре, я зрозумів.

Скажіть, будь ласка, тоді таким чином. Я зрозумів, що всі ці звернення це буде в межах кримінальних проваджень зроблено з вашого боку...

ЛИСЮК А.О. Дивіться, я не готовий зараз говорити з приводу того, що саме має бути в цих зверненнях.

ДЕМЧЕНКО С.О. Тобто це може бути не в межах кримінальних проваджень.

ЛИСЮК А.О. Наскільки я розумію, от дивіться, згідно встановленого порядку проходження конкурсу кандидатів на посади суддів є певна стадія, яка у нас називається спецперевірка кандидатів. Там чітко зазначено сім установ державних, які мають надати відповідну інформацію, в тому числі з приводу наявності якихось вироків відносно судді, фігурування людини у кримінальних провадженнях, це ДСА надає подібну інформацію.

Проте є певна стадія здійснення саме контррозвідувальних заходів, які не стосуються здійснення вже досудового розслідування. І набуття особою статусу навіть там підозрюваного, ну, воно вже хоч якимось чином підкріплено згідно закону якимись доказами. Але є певні підстави, які не можуть слугувати, наприклад, внесенню до ЄРДР певних відомостей. Є певний перелік ознак контррозвідувальних, які можуть вказувати на те, що особа скоріше... такі, знаєте, твердження, які не підтверджені процесуальними рішеннями вже. Я не знаю, в якому вигляді саме мають укластися на бумагу і виглядати оця інформація.

Це ще, на мою думку, треба більш детально проговорити і продумати, щоб ми вже не заклали певних таких, скажімо так, мін замедленого действия, что станет основанием для того, чтобы люди обращались в последующем в суд и каким-то образом меняли решение і Вищої ради правосуддя, і Президента, і служби, і так далі, і так далі, щоб не створювали цих прецедентів. Критерії певні до цієї інформації мають бути виписані.

ДЕМЧЕНКО С.О. Я почув...

ЛИСЮК А.О. Це така думка на цій стадії обговорення, скажімо так, цього законопроекту. Проте можливість така, особливо в період воєнного стану і передбачено строку після закінчення воєнного стану, вона має бути у держави, у Президента і я думаю, що це суспільство має сприймати.

ДЕМЧЕНКО С.О. Добре. Скажіть, будь ласка...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я уточнююче просто питання. Ви згадували спеціальну перевірку, я би, щоб всі розуміли. На жаль, немає представників НАБУ. Наскільки я

пам'ятаю, вони теж приймають участь в спеціальній перевірці, і тут важливо їх теж було б почути. Чи в межах спеціальної перевірки ви надаєте інформацію і робите висновок за наслідками спеціальної перевірки лише щодо тих кримінальних проваджень, де особа вже має процесуальний статус, який-то? Чи не тільки там, де особа вже має процесуальний статус? Я розумію, що є певні випадки, коли контррозвідувальна справа, ще інша, просто кримінальна...

ЛИСЮК А.О. Є інформація за межами...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да. І розголошення цієї інформації просто може вплинути на хід подальшого досудового розслідування. Тому от тут от питання, що тільки там, де особа вже має процесуальний статус, ще й іншу інформацію ви враховуєте в межах спецперевірки?

ЛИСЮК А.О. Згідно тих нормативних актів, якими ми керуємося при наданні відповідей під час здійснення спеціальної перевірки, ми якраз звертаємо увагу на те, чи можемо ми інформацію висвітлювати. Ви дійсно праві, якщо навіть кримінальне провадження без оголошення підозри розслідується, ми не маємо права про це казати взагалі і вказувати у своїх відповідях на запити Вищої ради правосуддя і ВККС. Не маємо права цього робити. Проте це не означає, що робота по певних людях не здійснюється. І по ним, як тільки отримуються якісь дані, документально підтверджені щодо причетності особи до вчинення кримінально карного злочину, ми про це неодмінно терміново повідомляємо. Проте це може бути, враховуючи, що взагалі стадія проходження конкурсу і всіх відповідних заходів розтягнута по часу, іноді ми можемо, скажімо так, не встигнути саме в той період часу надати цю інформацію, коли передбачено здійснення спеціальної перевірки. Саме от в цьому питанні цей законопроект, на мою думку, саме на часі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло.

І питання по цій же тематиці до Вищої ради правосуддя. Вища рада правосуддя, скажіть, будь ласка, коли ви розглядаєте питання...

ДЕМЧЕНКО С.О. Пане Денисе, я розумію, що...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я по цьому уточнюю.

ДЕМЧЕНКО С.О. От правда, маленьке зауваження. Ну, ви ж не суддя в судовому процесі, що можете сторони зупиняти і самі задавати питання. Ви такій же депутат, як і всі інші.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергію Олексійовичу, я по цьому.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дайте право колегам задати питання, після того задасте ви.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я в курсі, я по цьому ж питанню. Ми ж не тільки для себе, ми ж, щоб колеги всі розуміли.

ДЕМЧЕНКО С.О. Так я також по цьому питанню і Власенко по цьому. Не розумію цього.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре, Сергію Олексійовичу, прошу, будь ласка, якщо ви по цьому питанню, то задайте. Я б хотів уточнити якраз в зв'язку з тим, що Служба безпеки відповіла, що, Вища рада правосуддя, чи є у вас регламент, отримання інформації чи запити ви надсилаєте до Служби безпеки України, коли вирішуєте питання про надання рекомендацій, чи дивитесь тільки матеріали спецперевірки?

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Дякую, Денис Вячеславович, за запитання.

Дивіться, якщо ми беремо Закон "Про Вишу раду правосуддя", стаття 31 нас наділяє правом запитів. І як на сьогодні вже склалась практика, ми звертаємося для перевірки до Служби безпеки саме з цих двох вкрай складних питань і отримуємо інформацію. Якщо дивитися, дійсно, це дуже складне питання на сьогодні і воно дуже чуттєве це питання. І коли ми обговорювали на Вищій раді правосуддя при підготовці консультативного висновку, ми розуміємо, що це є тимчасовий захід. Ми розуміємо, що це лише саме зараз в період війни, і через те, ми виходили з такою пропозицією. Якщо дивитись на пропозицію, ми трошки... Для себе чисто...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми бачили, пані Оксано, да.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Просто з чого ми виходили, хочу коротенько тут. Ключове, що ми для себе ставили, наприклад, Вища рада правосуддя ті подання, які ми уже направили Президенту щодо кандидатів і щодо суддів, звісно, вони були направлені тоді

ще велика кількість у мирний час. Але ми говоримо про інше. Якщо нам зараз на цій стадії після передачі стало з якихось джерел відомо, то ми маємо право звернутись до компетентного органу, тобто до Служби безпеки, задля підтвердження чи не підтвердження тієї інформації. І через те ми клопочемо, щоб законодавець дав нам при виключних випадки звертатись до Президента задля того, щоб ми в межах своїх повноважень могли з'ясувати, перевірити, і потім, якщо не підтверджується, скерувати чи не скерувати. Знову ж таки, ми покладаємося на законодавця, це дуже складне питання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Просити повернути.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Так, просити повернути. Саме відкликати... Навіть не повернути, а відкликати, напевно, правильніше з техніки.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло.

Сергій Олексійович, вибачаюсь, що я вас перервав, просто вони пов'язані були питання. Прошу вам слово, все ж таки продовжити. Демченко Сергій Олексійович!

Тоді Сергій Власенко поки.

ВЛАСЕНКО С.В. Дякую, пане голово.

Ми почали обговорювати цей законопроект, коли ми обговорювали порядок денний. Чесно кажучи, мені шкода цю Вищу раду правосуддя, просто шкода людей, які бояться писати очевидні речі в своїх висновках, які петляють як вужі на пательні, розуміючи, що неконституційний законопроект. Вони говорять, да, да, на час війни о'кей, але ми тут дамо пропозицію. І дають, в принципі, пропозицію, яка і мала б обговорюватись насправді. Це перша історія.

Тому, я ще раз кажу, мені її щиро шкода цю Вищу раду правосуддя, яка працює по принципу: чого изволите, давайте, пан Президент, хорошо. Тоді я просто запропоную в цьому законопроекті, коли ми будемо його розглядати по 116-й, я запропоную, щоб на період воєнного стану взагалі Президент виконував всі функції Вищої ради правосуддя, а Вищу раду правосуддя нафіг ліквідуємо, вона непотрібна. Це перша історія.

Історія друга. Я ще раз кажу, колеги, чи є проблема? Так, проблема існує на період воєнного стану, є певна кількість людей, які є або були кандидатами на посаду судді і які сьогодні об'єктивно підозрюються в здійсненні дій, направлених на шкоду національній безпеці України. Чи треба це питання вирішувати? Очевидно, да. Але його треба вирішувати в конституційний спосіб. Президент таких повноважень не має, при всій

повазі, при всьому нашому бажанні, не має Президент таких повноважень. Тому треба думати про інші механізми.

Можливо, треба розглянути пропозицію Вищої ради правосуддя, яку вони в період тимчасової втрати цього свого страху написали. І треба, напевно, взяти цю пропозицію в роботу і як системне вирішення цього питання наділити Вищу раду правосуддя такими повноваженнями, не Президента України, а саме Вищу раду правосуддя. Тому що, якщо до них дійсно надійшла обґрунтована інформація від відповідних правоохоронних органів, що той чи інший суддя або щодо того чи іншого судді є обґрунтована підозра вважати, що він замішаний в якійсь діяльності на шкоду Україні, то, звичайно, Президент не повинен видавати указ про призначення такої людини суддею. Це абсолютно очевидно.

Третя історія. Але цей процес треба зробити постійним на період воєнного стану, збільшити, можливо, строки спеціальної перевірки, надавши можливість Службі безпеки мати достатньо часу для відповіді і на це питання. Можливо, треба зробити те, що сказав шановний представник Служби безпеки, а саме в законі визначити, які критерії. Бо, якщо на заборі буде написано, що суддя Петренко – колаборант, то це інформація, яка свідчить про... але за нею нічого немає, тобто щоб така інформація не слугувала підставою для зупинення подання по тому чи іншому судді. Бо, на жаль, і навіть факт порушення кримінальних справ таким критерієм не може бути. Бо мені відомі випадки не по відношенню до суддів, але по відношенню до інших людей, яких звинувачують в колабораціонізмі, але у людей є письмовий доказ від Головного управління розвідки, що вони виконували завдання Головного управління розвідки. А справа далі в суді, і слухається невідомо скільки. Просто щоб таких ситуацій ми теж уникали. Тобто коли очевидна є історія, що людина невинувата, але по тій справі, яку я згадав, я знаю причини, чому, там насправді бізнес-конфлікт, в який, на жаль, втягнули і Службу безпеки, і прокуратуру. Але, щоб у нас таких випадків не було, розумієте.

Коли у людини є реальні докази того, що вона невинувата, у нас є формально порушена справа і людину не призначають на посаду. Тобто нам треба тут знайти чіткий баланс між тим, щоб обвинуватити тих, по кому є дійсно реальні докази колабораціонізму і дійсно не допустити таких людей до здійснення правосуддя, щоб цих людей відділити від тих, там, де йде різного роду бізнесова або політична боротьба. Ми ж теж знаємо, що кандидати в судді дуже часто бувають об'єктом політичної або бізнесової боротьби. Тому нам треба подумати про це.

Але в запропонованому варіанті законопроект абсолютно точно неконституційний. У Президента повноважень, при всій повазі до пана Президента, при всій повазі до його повноважень, при всій повазі до повноважень його в галузі національної безпеки, це не

мас ніякого відношення до повноважень у галузі національної безпеки. Бо за такою логікою все в країні є повноваженнями з національної безпеки, розумієте.

Це свого часу в Сполучених Штатах називалося сек'юритизація. Це після 09.11 вони теж почали наступати на права людини, говорячи про те, що ми це робимо для національної безпеки. І так з'явилося Гуантанамо, так з'явилося все інше. Але вони схаменулися вчасно, вони схаменулися вчасно і почали це все збалансовувати. До речі, так само з'явився Patriot Act у Сполучених Штатах.

Тому нам треба брати уроки з того, що роблять інші. Нам не можна робити сьогодні перехил в сторону національної безпеки, наступаючи на права людини. Це перше.

І друге те, що ми не можемо порушувати українську Конституцію. Як би воно нам подобалось чи не подобалось, є Конституція, яка чітко визначає повноваження Президента, в тому числі і в царині призначення/звільнення суддів і так далі, і так далі.

Тому тут я за те, щоб ми в такому вигляді цей законопроект відправили авторам на доопрацювання. Я за те, пане голову, щоб ми його швидко доопрацювали, я за те, щоб ми його доопрацювали в розрізі тому, який запропонувала Вища рада правосуддя, наділити цими повноваженнями Вищу раду правосуддя. Жодної заборони в Конституції на наділення такими повноваженнями Вищої ради правосуддя не існує. Тобто ми це можемо зробити законом, передбачивши, що Служба безпеки України обов'язково бере участь по спеціальній перевірці Якщо треба, збільшити строк спеціальної перевірки; якщо треба, наділити Службу безпеки України додатковими повноваженнями у випадку, якщо у них є інформація у будь-якому вигляді, яка є достатньою і обґрунтованою, що та чи інші людина колаборує, але вона є кандидатом у судді, щоб служба ... *(Не чути)*

Вища рада правосуддя про... *(Не чути)* Але просто щоб писали там: по судді Іваненко є застереження, крапка, все. Далі уже йде комунікація між ВРП і СБУ по цьому питанню. Якщо СБУ вважає за необхідне, дає більше інформації, якщо це можливо з точки зору питань національної безпеки. Тому я за таке вирішення, пане голову, для того, щоб ми не займалися тим, що ми будемо голосувати в сесійній залі закон, який є сумнівним з точки конституційності.

Я думаю, що ми швидко могли би поправити цю історію. Я думаю, що достатньо за тиждень, за півтора ми би це зробили і внесли би нормальний, відпрацьований з усіма законопроект, який можна було б теоретично розглянути за основу і в цілому, не порушуючи баланс, передбачений в Конституції, не політизуючи проект, не політизуючи процедуру призначення суддів навіть у військовий час, бо я кажу, можуть з'явитися цікаві поправки, цікаві. Я ж кажу, з одного боку, на період воєнного стану зупинити діяльність

Вищої ради правосуддя, передати ці повноваження Президенту, якщо вже така історія, або повернути ці повноваження Верховній Раді. Я не виключаю, що і такі поправочки можуть з'явитися в цьому законопроекті.

Дякую, пане голову.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Сергій Володимирович.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Пане Денисе, можна хвилиночку на репліку?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да-да.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Пане Сергію, перше, я представляє конституційний орган.

Друге. Я викажую позицію конституційного органу.

Третє. Скажіть, будь ласка, що робити Вищій раді правосуддя, якщо стане відомо їй саме після подання про ту чи іншу особу, кандидата чи суддю, що є інформація, що він колаборант? Що робити тоді? Це в мене перше питання.

Наступне, що я хочу констатувати. Вибачте, я представник конституційного органу, прошу поважливо ставитися до конституційного органу.

Щодо повноважень. Ми свої повноваження не передаємо Президенту і про це ми говоримо. Ми розділяємо повноваження Вищої ради правосуддя і ми розділяємо повноваження Президента. Ми виконали свою функцію на стадії, коли ми передаємо документи, а саме Вища рада правосуддя виконує їх на реалізації саме передачі документів, коли подається подання Президенту, і коли стає відомо після того те, що настала зараз війна, і постають такі питання: як реалізувати, як убезпечити державу і задля того уникнути порушення, щоб Президент не підписав такій особі, яка є чи колаборантом чи державним зрадником.

Дякую.

ВЛАСЕНКО С.В. Пане голову, я відповім, з вашого дозволу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да.

ВЛАСЕНКО С.В. По-перше, шановна пані член... членкиня, як зараз модно говорити, конституційного органу. Не ваше право і повноваження робити зауваження народному депутату України. Це перша позиція.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Я не роблю зауваження.

ВЛАСЕНКО С.В. Коли я прийду до вас, тоді будете вчити, розумієте, як і що мені говорити. Це перша позиція.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, стоп, стоп, стоп. Давайте все ж таки з повагою один до одного. У нас всі...

ВЛАСЕНКО С.В. Друга позиція. Я ще раз кажу, мені шкода страусячої позиції Вищої ради правосуддя. Страусячої, коли очевидні є ознаки неконституційності, про це треба говорити в своїх висновках.

Друге. Відповідаю на ваше питання, чи третє вже, відповідаю на ваше питання. Якщо ви звернули увагу, якщо ви звернули увагу, я підтримав вашу позицію і сказав, да, що проблема існує і її треба розв'язувати, але її треба розв'язувати в конституційний спосіб. Таким конституційним способом я вважаю додаткове наділення Вищої ради правосуддя повноваженнями відкликати подані Президенту кандидатури в період війни, якщо ви отримаєте відповідну інформацію, але цю інформацію треба конкретизувати, в якій вона буде формі, як вона подана і так далі. Це треба робити. Якщо ви цього не почули перший раз, то я другий раз вам кажу, це треба робити.

БЛАЖІВСЬКА О.Є. Дякую, що ви підтримали нашу позицію. Дякую вам.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, тут давайте між собою не розмовляти, дійсно, давайте скинемо цей накал, тому що тема така жвава.

Дивіться, насправді, щоб ви розуміли...

ВЛАСЕНКО С.В. Я перепрошую, куди скинемо, пане голову?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Накал. Куди? Вниз, принаймні, наверх непотрібно скидати, давайте вниз скинемо.

Колеги, дивіться, я розумію, тема досить непроста, відверто скажемо. Вища рада правосуддя спитала, а що робити Вищій раді правосуддя, я міг би запитати, а що робити Президенту, коли він, маючи дійсно повноваження в галузі національної безпеки під час війни, але має підписати указ, наприклад, отримуючи якусь інформацію достатню, якій

можна там, м'яко кажучи, приділити увагу, як йому підписувати указ про призначення такої особи? Оце складне питання для Президента. І при всій повазі до Вищої ради правосуддя, я розумію, що Служба безпеки України, Національне антикорупційне бюро, можливо, все ж таки більше взаємодіють, тим більше під час війни, з Президентом, можливо...

ВЛАСЕНКО С.В. Так хай по питаннях суддів *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, дайте я просто свою думку завершу до кінця. Я скажу свою позицію, я ж всіх уважно теж слухав.

І в цих умовах, а що робити Президенту? Саме тому і було запропоновано на період воєнного стану і один рік після закінчення воєнного стану. Ну, один рік після закінчення стану зрозуміло, сподіваюсь, що, звичайно, певні події війни, навіть після нашої перемоги вони ще будуть оцінюватися і мати свої наслідки впродовж якогось періоду часу. Саме тому було запропоновано повернути.

Можливо, в законопроекті недостатньо чітко деталізовано, що це один раз повернути подання, лише один раз повернути таке подання до Вищої ради правосуддя. І Вища рада правосуддя як орган суддівського врядування, вищий орган суддівського врядування, не Президент, не Служба безпеки, не НАБУ, ніхто, а саме вищий орган суддівського врядування оцінить таку інформацію. І тоді, якщо вона прийме рішення, що, да, все ж таки інформація не є такою, яка дає підстави для відмови у внесенні подання, вона його вносить Президенту, і Президент підписує тоді. Але це певною мірою відповідальність Вищої ради правосуддя, тому що Президент, маючи повноваження по обороні країни, він фактично має просто взяти і підписати документ. А це має цьому оцінку надати Вища рада правосуддя, і тому законопроект це саме і пропонує, не забирає це повноваження у Вищої ради правосуддя.

Щодо отриманих позицій і від Служби безпеки України, і від Вищої ради правосуддя. Ми їх і намагалися врахувати в проекті висновку комітету. Саме тому в проекті висновку комітету і запропоновано застосувати статтю 116 Регламенту і саме по тих положеннях, по які говорили і представники Служби безпеки України, і представник, член Вищої ради правосуддя, там саме про це мова і йде, я наголошую, на передостанній сторінці, застосувати 116-у щодо врегулювання порядку взаємодії між Президентом України, Службою безпеки, Національним антикорупційним бюро та Вищою радою правосуддя в частині отримання інформації щодо кандидата на посаду судді, яка може свідчити і так далі.

Далі. Здійснення перевірки такої інформації до внесення у Вищу раду правосуддя Президенту України відповідного подання про призначення на посаду судді. Це те, про що говорили і Служба безпеки України, і Вища рада правосуддя. І уточнення критеріїв обсягу та змісту такої інформації. Це те, про що говорили. Увага, тимчасового надання Вищій раді правосуддя повноваження відкликати подання про призначення судді на посаду в разі отримання Вищою радою правосуддя такої інформації для його повторного розгляду.

Ми про це все зазначили в проєкті висновку комітету. І ми якраз з вами можемо знайти ту оптимальну модель до другого читання, нам проєкт рішення комітету абсолютно на це вказує і дозволяє. Тому і пропозиція проєкту висновку комітету така, щоб підтримати його в першому читанні із застосуванням частини першої статті 116, чітко сказавши про ті можливі зміни, які можуть бути внесені до другого читання. Тому я би попросив підтримати цей проєкт висновку комітету.

Да, Сергій Власенко. Потім Павло Павліш.

ВЛАСЕНКО С.В. Дякую, пане голово.

Все було би добре, все би було добре і правильно, якби діюча редакція, яка запропонована до першого читання, була не конституційною очевидно. А все інше, все добре. Це перша історія.

Історія друга. Ви знаєте, аргумент про те, що Служба безпеки України взаємодіє з Президентом, а не взаємодіє з Вищою радою правосуддя...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я не сказав, я сказав, що на мою думку, більша все ж таки взаємодія під час воєнного стану.

ВЛАСЕНКО С.В. О'кей. Хорошо. Немає питань.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це важливо.

ВЛАСЕНКО С.В. Але це просто свідчить про ненормальне функціонування органів держави. По питаннях суддів Служба безпеки України повинна в першу чергу взаємодіяти з Вищою радою правосуддя. Якщо у них є хоч найменші дані про колаборантів, переколаборантів, вони повинні відразу інформувати Вищу раду правосуддя про це, не грає ролі, це діючий суддя чи не діючий, чи це кандидат і так далі. А натомість вони біжать до Президента. Так я розумію, що до Президента ж треба бігти, це ж правильно.

Хто начальник у державі? Треба ж до начальника прибігти і доповісти йому, замість того, щоб працювати по горизонталі, відпрацьовуючи цю позицію з точки зору державних інтересів. Розумієте? Так в цьому ж величезна проблема і це треба поправляти. І саме тому, на жаль, але ще раз кажу, якби законопроект хоча би був мінімально подібний до конституційного в першому читанні, можна було б підтримати з урахуванням тих пропозицій, пане голову, про які ви сказали. Але виносити...

Давайте зробимо, щоб це було правильно, давайте цей законопроект приберемо. Давайте те, що ми пропонуємо в другому читанні, давайте ми відпрацюємо за тиждень законопроект, наділимо цими повноваженнями Вищу раду правосуддя. Треба деталізувати повноваження в цій частині СБУ тимчасово – давайте це зробимо. Внесемо законопроект правильний, який не буде мати сумнівів з точки зору конституційності. Бо логіка така, що Президент порушує Конституцію, але один раз і чуть-чуть, з логікою, що один раз не... Ну, це неправильна логіка, пане голову, це неправильна логіка в принципі. Нам треба підходити з інших позицій.

Я ще раз підкреслюю, коли приймалися ці зміни до Конституції і ті закони, нам говорили, що у Президента церемоніальна функція, а всю роботу робить Вища рада правосуддя. Так нехай роблять цю роботу, давайте їм дамо більше повноважень, треба їх відстикувати зі Службою безпеки більше – давайте відстикуємо. Давайте надамо Службі безпеки більше повноважень в комунікації з Вищою радою правосуддя. Давайте надамо можливість Вищій раді правосуддя відкликати ці подання, якщо вони вже після подання цю інформацію отримали. Да нема з цим жодних питань. Але давайте не пхати неконституційні повноваження Президента в це, навіть якщо один раз це робить і чуть-чуть. Не можна чуть-чуть порушувати Конституцію. В цьому ж питання, єдине питання, яке ми зараз обговорюємо. Всі розуміють, про що ми говоримо, всі розуміють, що є проблема, всі розуміють, як її вирішити. Але ні, ми з гідністю, щоб, знаєте, с желанием лучшего применения далі біжимо і кажемо, ні, Президент повинен це робити. Чого? Бо це неконституційно, але Президент має це робити. Ну це ж уже виглядає смішно, колеги.

Давайте відкличемо, нормально, я переконаний, що ми за тиждень доопрацюємо цей закон нормально, в узгодженні і з ВРП, і з СБУ, отримаємо нормальний закон, внесемо його, вирішимо проблему, приймемо за основу і в цілому. І все буде добре, все буде в межах Конституції, все буде технологічно і все буде зрозуміло, і питання буде вирішено системно.

Ось я би підтримав такий варіант розвитку подій. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, що стосується взаємодії з Вищою радою правосуддя і навіть Вища рада правосуддя підтвердила, що вона взаємодіє, тим більше зараз, зі Службою безпеки України і звертається. Але ще стоїть питання по тих, по кому вже внесено подання. То можна взаємодіяти з Вищою радою правосуддя, а можна не взаємодіяти. Якщо подання внесено і направлено Президентом, то логічно.

ВЛАСЕНКО С.В. Надати можливість їм відкликати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Далі, Сергій Володимирович, що стосується Конституції України. Конституція, 126-а, говорить, що Президент, чи 127-а, не пам'ятаю. 128-а, що призначення на посаду судді здійснюється Президентом України за поданням Вищої ради правосуддя в порядку, встановленому законом. В порядку, встановленому законом. Якщо ми передбачимо, що Президент повертає... Один раз я говорив не в частині обґрунтування порушення чи непорушення Конституції, один раз я говорив, що щоб це не було можливістю впливу якогось постійного. А якщо це визначається законом, то відповідно закон і передбачає порядок...

ВЛАСЕНКО С.В. Пане голово, ну, повернення – це ж не призначення.. Ну, повернення кандидатури – це ж не призначення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, ми можемо довго про це дискутувати в порядку, встановленому законом. Для мене є порядок.

ВЛАСЕНКО С.В. Ще раз, повернення кандидатури не є елементом призначення, це є елементом непризначення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми все одно з вами не Конституційний Суд. Але, колеги, давайте, от я ж і кажу, ми спеціально, досить виважено підходимо, пропонуючи 116 статтю Регламенту, по конкретних питаннях. Якщо ми з вами далі в процесі опрацювання цього законопроекту прийдемо до будь-яких інших варіантів, моделей вирішення, ми це можемо спокійно зробити. Я не бачу сенсу затягувати, тому пропоную підтримати це рішення зараз.

Павло Павліш. І перейдемо до голосування і все.

ПАВЛІШ П.В. Дякую.

Колеги, дивіться, в мене питанням щодо того, що ми говоримо про національну безпеку і інтереси країни як підстави для повернення подання. І як ми говоримо про те, що цю інформацію має нам давати Служба безпеки України і Національне антикорупційне бюро. Щодо Служби безпеки, у мене питань тут немає, питань щодо національної безпеки. А щодо, якщо ми вже беремо і Національне антикорупційне бюро, то я думаю, варто було б туди або добавляти вже тоді і Державне бюро розслідувань, яке у повноваженнях відноситься якраз питання щодо цих якраз осіб. Крім того, питання щодо відкликання і надати повноваження Вищій раді правосуддя відкликати, я їх вважаю доречними, і воно дійсно має більш конституційний формат і воно може бути якраз на основі не тимчасовій, а на постійній. Тому я думаю, що такі питання можуть виникати, дійсно, представник Служби безпеки нам сказав, що інформація може з'явитись вже і після подання. І якщо вона з'явиться після подання, і треба, щоб була можливість відкликати. По-перше.

По-друге. Чи ми можемо прийняти зараз за основу і доопрацювати, щоб не було у нас... або збільшити дискусію щодо конституційності між першим і другим, я вважаю, що можемо, законопроект, він не стає законом при прийнятті в першому читанні, тому всі питання конституційності ми можемо усунути між першим і другим читанням. Тим більше, що пропонується зі 116 статтею.

Також було б цікаво, напевно, почути щодо цього думку наших міжнародних партнерів, тому що вони активну участь приймають у реформуванні судової гілки влади. Я думаю, що щодо цього питання вони також нададуть якимось своє бачення.

Тому прошу підтримати його в першому читанні за основу і між першим і другим читанням узгодити більшість питань, які можуть виникнути щодо прийняття його в цілому.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Павло Васильович.

Василь Іванович. Василь Іванович Німченко, у вас рука піднята.

На жаль, нічого... Василь Іванович.

НІМЧЕНКО В.І. Чутно?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, тепер чутно і видно, да, Василь Іванович.

НІМЧЕНКО В.І. Добре. Так я от аналізував чим більше засідання нашого комітету, особливо дії Вищої ради правосуддя. Шановні колеги, ми... *(Не чути)* завтра, післязавтра

і сьогодні ще до вечора, скільки буде випадків подібного роду. На сьогоднішній день скасована позиція Конституційного стосовно офіційного тлумачення норм закону. Ви це знаєте, да? Нема офіційного... кожний тлумачить, як хоче. Так от якщо ми беремо про те, що тут сьогодні звучало, є конституційним органом Вища рада правосуддя, я вам скажу, да, дійсно, це конституційний орган, це вершина Говерла судової гілки влади. Так ви подивіться, конституцієдавець ...*(Не чути)* надали всі права.

Перше. 131-у подивіться Конституції, та її виключне право, це те подання про призначення судді на посаду. Що таке стадія внесення подання? Таке, що його считати не буквально в смислі, а змістовно, то я там читаю, і я думаю, не я один такий, що це є право робити всі дії. Немає у них регламенту, наскільки я розумію, у Вищій раді правосуддя по своїй діяльності, але відкликання – це складова частина подання. Шановні колеги, якщо вони подали, вони можуть і відкликати. Подивіться, як придумали в Законі про ...*(Не чути)* виконавчої влади. Незважаючи на те, що ...*(Не чути)* про Кабінет Міністрів це все є, але прийняли окремо закон. І ви побачите, як там і міністрів, і зам. міністрів, і ...*(Не чути)*

Поняття, яке ...*(Не чути)* на мій погляд, пункт 1 статті 31 частини першої це охоплює всі дії, важливі дії правильно вирішене питання щодо призначення судді. Якщо ...*(Не чути)* подання таке Вища рада правосуддя, чи від Вищої ради правосуддя ...*(Не чути)* А представте собі, що там якась помилки, навіть механічні, ви сьогодні можемо виключити? Не можемо. А якщо ...*(Не чути)* Це перше питання.

І друге. І друге, шановні колеги. Я хотів би, щоб ми як комітет ...*(Не чути)* подивіться, опять же 131-у. Я не розумію, що чому Вища рада правосуддя не користується своїми положеннями *(Не чути)* і каже, навіщо ...*(Не чути)* От дивіться, ми там ...*(Не чути)* указали в останній частині, що в системі правосуддя може бути ...*(Не чути)* ...*(Не чути)* кваліфікомісії. Це не конституційний орган взагалі ...*(Не чути)* в прямому смислі слова. І тому вирішувати, чи кінцеве рішення приймати, виходячи з рішень кваліфікомісії ...*(Не чути)* невірно. Це називається паршива система, ...*(Не чути)* зворотній рух, а руху нема, тому що нема компресії, не працюють кільця. Той механізм ...*(Не чути)* законодавчу безпечність, законодавчу діяльність цього органу.

І тому я хотів би звернути на це увагу. Давайте ми скажемо на те, що дійсно ...*(Не чути)* входить в рамки ...*(Не чути)* Безперечно, що не входить. Почитайте рішення Конституційного Суду стосовно ...*(Не чути)* визнала цей закон не конституційним, почитайте. ...*(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Василь Іванович, на жаль, у вас зв'язок дуже поганий, вас не чути. Воно переривається весь час.

НІМЧЕНКО В.І. Проблеми із зв'язком.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да.

НІМЧЕНКО В.І. Ладно, тоді я буду закінчувати. На жаль, тому я вважаю, що в такому вигляді підтримувати цей законопроект просто нема підстав. Дійсно, давайте дамо можливість доопрацювати чи в інший засіб, чи роз'яснити як Комітет правової політики, якщо мене чути, щоб Вища рада правосуддя в порядку пункту 1 статті 131 Конституції України уповноважена вирішувати такі питання, ...*(Не чути)* це не є питання, а отримати інформацію щодо наявності факту для відклику це вже інше питання. Нехай подумают про регламент чи інший спосіб, але те, що по цій функції уповноваження повинні бути у Вищій раді правосуддя у мене виникає сумнів.

Спасибі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Дякую, Василь Іванович.

Колеги, дивіться, я думаю, що всі розуміють, чому це є необхідно і ніхто не оспорує необхідність того, що особливо під час воєнного стану є необхідність перевірки і врахування певної інформації, яку може буде окремо і Служба безпеки України, яка стосується нашої безпеки, національних інтересів, оборони, і від Національного антикорупційного бюро, думаю, теж, на жаль, їх немає сьогодні, пояснювати, чому це необхідно, думаю, не варто. 116 стаття, запропонована редакція, саме зміст проекту рішення комітету, він і передбачає врахування цих позицій і саме про це говориться у змісті рішення комітету.

Я думаю, що в межах цього законопроекту, в межах запропонованого рішення, проекту рішення комітету, ми з вами зможемо знайти максимально збалансовану і правильну остаточну модель у формулюванні. Ті, про які сказала і Вища рада правосуддя, і Служба безпеки України, і члени комітету, спокійно обмежує в другому читанні. Але основна ідея в тому, що такі повноваження і такий механізм забезпечення і нашої держави, і судової системи від можливого призначення людей, які би шкодили національним інтересам, як концепція, вважаю, особисто, що це обов'язково має бути.

Оскільки ми голосуємо в першому читанні концептуальну основу, то я просив би підтримати проект рішення комітету саме із застосуванням, так, як він викладений, із

застосуванням статті 116, зі зверненням уваги на ці пункти, і до другого читання все ж таки визначитись з максимально чіткими формулюваннями і ясним законопроектом.

Дякую, колеги, прошу переходити до голосування за запропонований проект рішення.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. Проти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

Васюк.

ВАСЮК О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

Гунько.

Демченко.

Дирдін.

ДИРДІН М.Є. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

КАЛАУР І.Р. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.

Макаров.

Маслов – за.

Німченко. Німченко Василь Іванович!

Новіков. Новіков Михайло Миколайович!

Павліш.

ПАВЛІШ П.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов.

Соболєв.

Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв.

ШПЕНЮВ Д.Ю. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

Власенко.

Демченко.

Князевич.

Макаров.

Німченко Василь Іванович.

Новіков.

НОВІКОВ М.М. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш. А, Павліш говорив.

Пузанов.

Соболєв.

Отже, рахуємо, колеги. 9 членів комітету – за, 1 – утримався, 1 – проти. Отже, рішення прийнято. Дякую, колеги.

Доповідачем від комітету по цьому питанню пропоную визначити мене. Немає заперечень, колеги?

ВЛАСЕНКО С.В. Є. Прохання поставити на голосування.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хто доповідачем буде від комітету?

ВЛАСЕНКО С.В. Конечно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте поставимо.

_____. А є ще якісь пропозиції щодо доповідача, якщо немає альтернативного? Є ще хтось, хто бажає бути доповідачем?

ВЛАСЕНКО С.В. Я би хотів доповідати.

_____. Зрозуміло. Самовисування.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Володимирович, зрозуміла ваша позиція. О'кей, давайте поставимо на голосування першу пропозицію, щоб доповідачем по цьому законопроекті, який ми тільки що проголосували, проект рішення, був голова комітету Маслов Денис Вячеславович.

Бабій.

Божик.

Васюк.

ВАСЮК О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

Гунько.

Демченко.

Дирдін.

ДИРДІН М.Є. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

КАЛАУР І.Р. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.

Макаров.

Маслов – за.

Німченко.

Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш – за, да?

ПАВЛІШ П.В. Павліш – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов.

Соболев.

Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шпенюв.

ШПЕНЮВ Д.Ю. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ще раз: Бабій, Божик, Власенко Сергій Володимирович, Демченко, Князевич, Макаров, Німченко Василь Іванович, Пузанов, Соколов. 10 членів комітету – за, проти – 0, утрималось – 0.

У нас немає кворуму, колеги. Тобто вирішити питання, хто буде доповідачем на засіданні Верховної Ради по цьому законопроекті...

ВЛАСЕНКО С.В. Це важливо. Тоді не можна презентувати законопроект, пане голово, вибачте.

_____. Голова комітету буде.

ВЛАСЕНКО С.В. Не уповноважений. Не отримав необхідної кількості голосів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергію Володимировичу... Сергію Володимировичу, ми з вами прекрасно поспілкуємося, всі розуміють, що сталася ця пропозиція принципово... Дивіться, я ж кажу, немає кворуму, продовжимо... вирішимо це питання на наступному засіданні комітету.

Колеги, дякую всім за участь у засіданні комітету. Плідно попрацювали. Всім бажаю безпечного дня і перемоги всій нашій Україні. Дякую. До зустрічі.